

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-145-08

Druk nr 1126

Warszawa, 8 października 2008 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym¹⁾ oraz o zmianie innych ustaw²⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) w pkt 1:

– lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) banków krajowych, banków zagranicznych oraz instytucji kredytowych – w rozumieniu ustawy – Prawo bankowe,”

– lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) podmiotów działających na podstawie ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.³⁾),”

b) w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) oddziały banków zagranicznych w rozumieniu ustawy – Prawo bankowe, o ile nie są uczestnikami systemu gwarantowania środków pieniężnych albo systemu gwarantowania, w którym uczestniczą, nie za-

pewnia gwarantowania środków pieniężnych co najmniej w zakresie i w wysokości określonych w ustawie,”

c) uchyla się pkt 7;

2) art. 2b otrzymuje brzmienie:

„Art. 2b. 1. Oddział banku zagranicznego, o którym mowa w art. 2 pkt 3 lit. b, jest objęty systemem gwarantowania w zakresie, w jakim system gwarantowania w państwie jego siedziby nie zapewnia wypłaty środków gwarantowanych w granicach określonych w ustawie.

2. Oddział instytucji kredytowej, w rozumieniu ustawy – Prawo bankowe, w przypadku gdy kwota środków gwarantowanych przez system gwarantowania jego państwa macierzystego jest niższa niż określona w ustawie może, w celu podwyższenia tej kwoty do wysokości określonej ustawą, przystąpić do obowiązkowego systemu gwarantowania.

3. Warunki przystąpienia oddziału instytucji kredytowej, o którym mowa w ust. 2, do systemu gwarantowania określa Zarząd Funduszu w porozumieniu z odpowiednią instytucją wykonującą zadania w zakresie gwarantowania środków w państwie macierzystym instytucji, z zachowaniem zasad systemu gwarantowania określonych w ustawie.”;

3) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Tworzenie, organizacja, zadania, źródła finansowania i nadzór nad działalnością Bankowego Funduszu Gwarancyjnego”;

4) w art. 3:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, w drodze rozporządzenia, mając na uwadze sprawne działanie Funduszu oraz specyfikę jego działalności, nadaje Funduszowi statut, w którym określa szczegółowo jego zadania, sposób organizacji, rodzaje i sposób tworzenia funduszy własnych oraz zasady gospodarki finansowej.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 5, w przypadku stwierdzenia, że zadania Funduszu są wykonywane z naruszeniem prawa może:

- 1) zażądać usunięcia nieprawidłowości w wyznaczonym terminie;
- 2) wnioskować do Rady Funduszu o odwołanie z pełnionej funkcji członka Zarządu Funduszu odpowiedzialnego za powstałe nieprawidłowości.”;

5) w art. 4:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do zadań Funduszu w zakresie gromadzenia i analizowania informacji o podmiotach objętych systemem gwarantowania należy w szczególności opracowywanie analiz i prognoz dotyczących sektora bankowego.”,

c) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kontrola prawidłowości wykorzystania pomocy, o której mowa w pkt 1, oraz monitorowanie sytuacji ekonomiczno-finansowej i systemu zarządzania banku korzystającego z pomocy finansowej;”,

d) ust. 2a i ust. 3 otrzymują brzmienie:

„2a. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, zakres i tryb obrotu przez Fundusz wierzytelnościami, o których mowa w ust. 2 pkt 1a, uwzględniając zapewnienie skuteczności udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, kierując się koniecznością zapewnienia stabilności systemu bankowego, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe działania Funduszu w zakresie udzie-

lania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania oraz tryb ich wykonania.”;

6) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Art. 6. 1. Rada Funduszu składa się z przewodniczącego oraz pięciu członków.

2. Członkiem Rady Funduszu może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada wyższe wykształcenie;
- 3) nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;
- 4) posiada wiedzę i doświadczenie w zakresie bankowości.

3. Przewodniczącego Rady Funduszu powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego.

4. Członków Rady Funduszu powołuje i odwołuje:

- 1) dwóch – minister właściwy do spraw instytucji finansowych;
- 2) dwóch – Prezes Narodowego Banku Polskiego;
- 3) jednego – Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego;

- 4) jednego – Związek Banków Polskich, na zasadach określonych w statucie Funduszu.
 5. Za udział w posiedzeniu Rady Funduszu osobom wchodzącym w skład Rady Funduszu przysługuje wynagrodzenie.
 6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalenia wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Funduszu, uwzględniając zakres wykonywanych zadań.
 7. Kadencja Rady Funduszu, z zastrzeżeniem art. 17 ust. 5, trwa 3 lata.
 8. Kadencja Rady Funduszu jest wspólna.”;
- 7) w art. 7 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a i 3b w brzmieniu:
- „3a) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesowi Narodowego Banku Polskiego kwartalnych sprawozdań z działalności Funduszu, nie później niż w terminie 40 dni od ostatniego dnia kwartału roku kalendarzowego, za który zostało sporządzone;
 - 3b) przyjmowanie przedstawionego przez Zarząd Funduszu rocznego sprawozdania finansowego Funduszu oraz rocznego sprawozdania z działalności Funduszu;”;
- 8) art. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

„Art. 8. 1. Rada podejmuje uchwały większością głosów przy obecności co najmniej trzech osób wchodzących w jej skład. W przypadku równego rozkładu głosów w głosowaniu decyduje głos przewodniczącego Rady Funduszu.

2. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, w drodze rozporządzenia, ustala regulamin określający organizację pracy oraz zasady i tryb działania Rady Funduszu, uwzględniając realizowane przez Fundusz zadania oraz specyfikę jego działalności.

Art. 9. 1. W skład Zarządu Funduszu wchodzi pięciu członków, w tym prezes i jego zastępca.

2. Członkiem Zarządu Funduszu może być osoba, która spełnia łącznie następujące warunki:

1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;

2) posiada wyższe wykształcenie;

3) nie była karana za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;

4) posiada co najmniej 5-letni staż pracy w bankowości na stanowisku kierowniczym.

3. Zarząd jest powoływany przez Radę Funduszu.

4. Kadencja Zarządu trwa 3 lata od dnia powołania przez Radę Funduszu.

5. Rada Funduszu wybiera prezesa Zarządu Funduszu i jego zastępcę spośród członków Zarządu Funduszu.
 6. Członek Zarządu Funduszu, w tym prezes lub jego zastępca, mogą być w każdej chwili odwołani z pełnionej funkcji przez Radę Funduszu.
 7. Mandaty członków Zarządu Funduszu wygasają z dniem upływu kadencji Zarządu Funduszu albo z dniem zaistnienia innych okoliczności powodujących wygaśnięcie mandatu członka Zarządu Funduszu, z zastrzeżeniem art. 17 ust. 5.”;
- 9) w art. 13:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty objęte systemem gwarantowania wnoszą na rzecz Funduszu obowiązkowe opłaty roczne w wysokości iloczynu stawki nieprzekraczającej 0,3 % i podstawy naliczania opłaty rocznej, o której mowa w ust. 1a.”,
 - b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Podstawę naliczania opłaty rocznej stanowi kwota odpowiadająca 12,5-krotności sumy wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka oraz wymogów kapitałowych z tytułu przekroczenia limitów i naruszenia innych norm określonych w ustawie – Prawo bankowe, obliczona przez bank według zasad określonych na podstawie przepisów tej ustawy.”,
 - c) uchyla się ust. 3a i 3b;

10) w art. 14 ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. Nie nalicza się obowiązkowej opłaty rocznej od aktywów Funduszu Poręczeń Unijnych utworzonego w Banku Gospodarstwa Krajowego oraz od zobowiązań pozabilansowych przypisanych do tego Funduszu.”;

11) w art. 15 pkt 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5) środki z dotacji, udzielonych na wniosek Funduszu, z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych;

6) środki z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez Narodowy Bank Polski zgodnie z art. 34 ust. 3;”;

12) w art. 16:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nadwyżka bilansowa Funduszu w danym roku powiększa jego fundusz własny, tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania, z zastrzeżeniem ust. 2a i 2b.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Nadwyżka bilansowa Funduszu może zostać przekazana na fundusz własny, tworzony w celu zapewnienia środków na nabycie rzeczowego majątku trwałego Funduszu oraz wypłat środków gwarantowanych – wyłącznie w celu zwiększenia jego wysokości, do kwoty odpowiadającej jego wartości na dzień 31 grudnia 2007 r.

2b. Nadwyżka bilansowa Funduszu może zostać przekazana na fundusz własny, tworzony w celu zapewnienia środków na pokrycie ewentualnych strat bilansowych i na realizację zadań statutowych – wyłącznie w celu zwiększenia jego wysokości do kwoty odpowiadającej 1/3 wartości funduszu własnego, o którym mowa w ust. 2a.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Środki Funduszu są gromadzone na rachunkach bieżących, wyodrębnionych oraz rachunkach lokat jednodniowych i innych lokat terminowych w Narodowym Banku Polskim. Fundusz może także posiadać rachunki w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A.”;

13) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17. 1. Roczne sprawozdanie finansowe Fundusz sporządza do dnia 31 marca każdego roku za poprzedni rok obrotowy.

2. Sprawozdanie finansowe Funduszu podlega badaniu przez uprawniony, w trybie odrębnych przepisów, podmiot wybrany w drodze przetargu przez Radę Funduszu. Koszt badania ponosi Fundusz.

3. Do dnia 30 czerwca każdego roku Rada Funduszu przedstawia Radzie Ministrów do zatwierdzenia, zaopiniowane przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, sprawozdanie z działalności Funduszu za rok poprzedni i załą-

czony do niego sprawozdanie finansowe, wraz z wynikami badania, o którym mowa w ust. 2.

4. Rada Ministrów zatwierdza lub odmawia zatwierdzenia sprawozdań, o których mowa w ust. 3 w terminie do dnia 31 sierpnia każdego roku.
5. Odmowa zatwierdzenia przez Radę Ministrów sprawozdania z działalności Funduszu za rok poprzedni jest równoznaczna z wygaśnięciem mandatu wszystkich członków organów Funduszu, z zastrzeżeniem, że pełnią oni swoje funkcje do czasu powołania nowych członków organów Funduszu.
6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do członków organów Funduszu, których kadencji nie dotyczy sprawozdanie z działalności Funduszu, o którym mowa w ust. 3.”;

14) po art. 20a dodaje się art. 20b w brzmieniu:

- „Art. 20b. 1. Podmiot objęty systemem gwarantowania, korzystający z pomocy finansowej Funduszu, jest obowiązany udzielać na żądanie Funduszu informacji niezbędnych do wykonywania działań, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 2 i 4 z zastrzeżeniem przepisów dotyczących informacji prawem chronionych.
2. Do podmiotu, którego udziały albo akcje zostały nabyte z wykorzystaniem środków pochodzących z pomocy finansowej Funduszu, przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio.”;

15) w art. 25 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Fundusz ochrony środków gwarantowanych jest tworzony w ostatnim sprawozdawczym dniu miesiąca, w którym podmiot objęty systemem gwarantowania uzyskał zezwolenie na rozpoczęcie działalności. W przypadku oddziału instytucji kredytowej przystępującego do systemu gwarantowania, dzień utworzenia funduszu ochrony środków gwarantowanych określa Zarząd Funduszu – w trybie określonym w art. 2b ust. 3.”;

16) w art. 34 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w art. 45, i wystąpieniu zagrożenia do stabilności systemu bankowego, Narodowy Bank Polski może udzielić Funduszu wi kredytu krótkoterminowego, pod warunkiem ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia.

4. Po wyczerpaniu środków, o których mowa w ust. 1 i 2, minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, może podwyższyć poziom obciążeń, o których mowa w art. 13 ust. 1 i art. 25 ust. 2, stosując stawkę opłaty rocznej do wysokości 0,6 % oraz stawkę funduszu ochrony środków gwarantowanych do wysokości 0,8 %.”;

17) w art. 35 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) uwzględnia – w całości lub w części – przy podejmowaniu kolejnych uchwał o przekazaniu syndykowi lub zarządcy kwot na wypłatę środków gwarantowanych.”;

18) w art. 38 ust. 1 – 5 otrzymują brzmienie:

- „1. Komisja Nadzoru Finansowego, na wniosek Zarządu Funduszu, przekazuje Funduszowi posiadane informacje o sytuacji podmiotów objętych systemem gwarantowania, które wystąpiły do Funduszu z wnioskiem o udzielenie pomocy finansowej, w zakresie niezbędnym do oceny planu wykorzystania pomocy Funduszu w celu uzdrowienia gospodarki banku lub połączenia z innym bankiem.
2. Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi roczne sprawozdania finansowe banków objętych systemem gwarantowania środków pieniężnych w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania oraz analizy funkcjonowania sektora bankowego.
3. Narodowy Bank Polski oraz Komisja Nadzoru Finansowego przekazuje Funduszowi informacje o stanie finansowym podmiotu objętego systemem gwarantowania i podejmowanych w stosunku do niego działaniach na podstawie odrębnych przepisów, w razie powzięcia wiadomości, że w banku powstała strata, groźba jej wystąpienia lub powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności banku.
4. Funduszowi przysługuje prawo uzyskiwania informacji dotyczących podmiotów objętych systemem gwarantowania, mających wpływ na realizację jego zadań, posiadanych przez Narodowy Bank Polski, ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, Komisję Nadzoru Finansowego i Najwyższą Izbę Kontroli.

5. Przedmiot, zakres, tryb i terminy przekazywania informacji, o których mowa w ust. 4, określają odrębne porozumienia zawarte między Funduszem a Prezesem Narodowego Banku Polskiego, ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także umowa o współpracy oraz o wymianie informacji między Funduszem a Komisją Nadzoru Finansowego, o której mowa w art. 17 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 57, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328).”;

19) w art. 43 uchyla się ust. 1;

20) art. 44 otrzymuje brzmienie:

„Art. 44. Bankowy Fundusz Gwarancyjny nie jest państwową osobą prawną i nie stanowi jednostki sektora finansów publicznych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.⁴⁾) w art. 81 w ust. 2 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego szczególne zasady rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, w tym zakres informacji wykazywanych w informacji dodatkowej sprawozdania finansowego.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701) w art. 2 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Najwyższa Izba Kontroli może kontrolować pod względem legalności i gospodarności działalność jednostek organizacyjnych i podmiotów gospodarczych wykonujących zadania z zakresu funkcjonowania systemów gwarantowania środków pieniężnych i udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania, o których mowa w przepisach o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym w zakresie, w jakim wykorzystują one majątek lub środki państwowe lub komunalne oraz wywiązują się z zobowiązań finansowych na rzecz państwa.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.⁵⁾) art. 43 otrzymuje brzmienie:

„Art. 43. W przypadku i na warunkach, o których mowa w art. 34 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474), NBP może udzielać kredytu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 40a dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Oddział banku zagranicznego, niebędący podmiotem objętym obowiązkowym systemem gwarantowania w rozumieniu art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474), informuje – w sposób, w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach – osoby korzystające z jego usług o swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej oraz o uczestnictwie w sys-

temie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie ochrony przysługującej ze strony tego systemu, jak również o trybie i warunkach zaspokajania roszczeń, w razie objęcia oddziału postępowaniem upadłościowym albo zagranicznym postępowaniem upadłościowym.

- 1b. Informacje o uczestnictwie w systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograniczone wyłącznie do informacji o przynależności do systemu gwarantowania i jego podstawowych zasadach funkcjonowania.”;
- 2) po art. 48n dodaje się art. 48o w brzmieniu:

„Art. 48o. 1. Instytucja kredytowa prowadząca działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej informuje – w sposób w jaki są podawane informacje o świadczonych usługach – osoby korzystające z jej usług o swojej sytuacji ekonomiczno-finansowej oraz o uczestnictwie w oficjalnie uznanym systemie gwarantowania i zasadach jego funkcjonowania, w tym o zakresie ochrony przysługującej ze strony tego systemu, jak również o trybie i warunkach zaspokajania roszczeń przysługujących osobom korzystającym z jej usług, w razie objęcia instytucji zagranicznym postępowaniem upadłościowym.

2. Informacje o uczestnictwie w systemie gwarantowania nie mogą być wykorzystywane w celach reklamowych i powinny być ograni-

czone wyłącznie do informacji o przynależności instytucji kredytowej do systemu gwarantowania i jego podstawowych zasadach funkcjonowania.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. Nr 119, poz. 1252, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 35 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Pomoc finansowa, o której mowa w ust. 1, może być udzielona dla banku spółdzielczego na finansowanie:

- 1) nabycia akcji banku zrzeszającego,
- 2) poniesionych lub planowanych wydatków związanych z łączeniem się banków spółdzielczych, mających na celu zwiększenie bezpieczeństwa zgromadzonych środków pieniężnych lub poprawę albo ujednoczenie standardów obsługi klientów, a w szczególności na:
 - a) nabycie lub modyfikację programów lub sprzętu informatycznego,
 - b) rozwój lub ujednoczenie technologii bankowej,
 - c) modyfikację procedur finansowo-księgowych,
 - d) rozwój lub unifikację produktów i usług bankowych,
- 3) planowanych wydatków o charakterze inwestycyjnym, o których mowa w pkt 2.”;

2) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W okresie korzystania z pomocy na cele związane z łączeniem się banków spółdzielczych, o której mowa w art. 35 ust. 3 pkt 2, bank spółdzielczy przeznaczą nie mniej niż 80 % nadwyżki bilansowej na zwiększenie funduszu zasobowego lub rezerwowego.”;

3) w art. 37 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pomoc, o której mowa w ust. 1, może być udzielona do wysokości nie wyższej niż wydatki banku związane z realizacją celów określonych w art. 35 ust. 3.”.

Art. 7. 1. Do członków Rady Funduszu oraz Zarządu Funduszu powołanych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Kadencja Rady Funduszu powołanej na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów wygasa z dniem 30 czerwca 2009 r.

3. Kadencja Zarządu Funduszu powołanego na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów wygasa z dniem 31 marca 2010 r.

Art. 8. 1. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 2a i 3, art. 6 ust. 6 i art. 8 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, zachowują moc przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

2. Do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych, wydanych na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 11 ustawy, o której mowa w art. 2, zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.

Art. 9. Do obliczania obowiązkowej opłaty rocznej, o której mowa w art. 13 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, wnoszonej na rzecz Bankowego

Funduszu Gwarancyjnego w 2008 r. stosuje się przepisy dotychczasowe. Przepisy art. 13 ust. 1 i 1a w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą mają po raz pierwszy zastosowanie do obliczania obowiązkowej opłaty rocznej wnoszonej przez banki w 2009 r.

Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

-
- 1) Ustawa z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym dokonała w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/19/WE z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (Dz. Urz. WE L 135, z 31.05.1994).
 - 2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, ustawę z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz ustawę z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających.
 - 3) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769.
 - 4) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393 i Nr 144, poz. 900.
 - 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 410.
 - 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387 i Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1583, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769.
 - 7) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 111, poz. 1195, z 2002 r. Nr 141, poz. 1178 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 137, poz. 1303 i Nr 228, poz. 2260, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 52, poz. 344.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym został przygotowany w związku z koniecznością ostatecznego dostosowania ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym do wymogów prawa europejskiego, jak również z postulatem wzmocnienia głównego zakresu działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, związanego z systemem ochrony środków deponentów.

Należy podkreślić, że ustawa o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym obowiązuje już przeszło 12 lat, podczas których zakres działań Funduszu ewoluował dosyć znacząco nawet pomimo braku istotnych zmian ustawy o BFG. Zmieniała się struktura polskiego systemu bankowego, zmniejszała się też skala zagrożeń dla deponentów.

Obecnie obowiązujące w Polsce regulacje prawne generalnie odpowiadają standardom Unii Europejskiej w zakresie gwarantowania depozytów, określonym dyrektywą 94/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarantowania depozytów (Dz. Urz. WE L 135, z późn. zm.). Zgodnie z dyrektywą, podstawowym obowiązkiem państw członkowskich jest zapewnienie powszechności systemu gwarantowania wkładów oraz równego traktowania instytucji kredytowych. Ponadto do zaleceń zapisanych w dyrektywie 94/19/WE należy samodzielne ponoszenie przez instytucje kredytowe kosztów finansowania systemu. Dotyczy to w szczególności wyłączenia finansowania systemów gwarancyjnych ze środków pochodzących od samych państw członkowskich. Jednocześnie, jak stanowi jedno z postanowień dyrektywy, zdolność finansowania systemu gwarancyjnego musi pozostawać w odpowiednim stosunku do zobowiązań zaciąganych wobec klientów przez podmioty uczestniczące w tym systemie.

W zakresie zgodności ustawy z prawem wspólnotowym jest konieczne usunięcie wskazanego przez Komisję Europejską w Raporcie o konwergencji 2006 mechanizmu współfinansowania Funduszu przez Narodowy Bank Polski jako konstrukcji kolidującej z, określonym w art. 101 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE), zakazem finansowania ze środków banku centralnego i uprzywilejowanego dostępu do instytucji finansowych. Komisja, przedstawiając źródła niezgodności z art. 101 w zw. z art. 109 TWE, wskazała bezpośrednio ustawę o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Następnie, jak podkreśla się w Raporcie o konwergencji Europejskiego Banku Centralnego (grudzień 2006), dyrektywa w sprawie systemów gwarantowania depozytów przewiduje, że koszty wynikające z finansowania systemów gwarancji depozytów oraz koszty wynikające z finansowania systemów rekompensat dla inwestorów muszą być ponoszone odpowiednio przez same instytucje kredytowe i przedsiębiorstwa inwestycyjne. Ustawodawstwo krajowe, które przewiduje finansowanie przez krajowy bank centralny krajowego systemu ubezpieczania depozytów nie byłoby zgodne z zapisem o zakazie finansowania ze środków banku centralnego, o ile jest to finansowanie inne niż krótkoterminowe, nie wiąże się ono z rozwiązywaniem naglących sytuacji, nie są zagrożone aspekty stabilności systemowej, a podjęcie decyzji nie jest pozostawione do swobodnego uznania krajowego banku centralnego.

Podstawowym celem działalności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jest wzmocnienie wiarygodności banków oraz stabilności polskiego systemu bankowego. Cel ten ulegał ewolucji w ciągu 12 lat działalności BFG. Początkowo Fundusz koncentrował się na gwarantowaniu (wypłacaniu) środków pieniężnych zgromadzonych przez osoby fizyczne i prawne do wysokości określonej w ustawie o BFG. Równocześnie realizował również działania polegające na udzielaniu zwrotnej pomocy finansowej na wspomaganie procesów restrukturyzacyjnych i naprawczych w bankach zagrożonych niewypłacalnością lub udzielał pomocy finansowej bankom o dobrej kondycji finansowej w celu przejęcia banków za-

grożonych. Od 1997 r. punkt ciężkości działalności BFG przesunął się na realizację funkcji pomocowej.

Tytułem ukazania uwarunkowań przedmiotowej materii ustawowej należy przypomnieć, że w 1998 r. miało miejsce znaczne pogorszenie wyników w sektorze bankowym. W celu poprawy kondycji finansowej, w szczególności sektora banków spółdzielczych, a także wobec potrzeby wzmocnienia konkurencyjności banków polskich, podjęto działania zmierzające do zmniejszenia obciążeń finansowych banków związanych z realizacją ustawowego zadania udzielania bankom pomocy finansowej w celu przewyższania zagrożenia niewypłacalnością. W wyniku tego obniżono poziom stawki obowiązkowej opłaty rocznej, przekazywanej przez banki do Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Stawka ta w latach 1995 – 1997 wynosiła 0,40 % wielkości aktywów ważonych ryzykiem. Nowelizowana ustawa o BFG spowodowała obniżenie stawki w 1998 r. do 0,28 %, w 1999 r. do 0,24 %, a od 2001 r. do 0,20 %. Jednocześnie nowelizacja wprowadziła zasadę partycypacji Narodowego Banku Polskiego we wpłatach z tytułu opłaty rocznej, dokonywanej przez banki, w celu finansowania działalności BFG oraz działalności pomocowej Funduszu. Udział NBP w obowiązkowej opłacie rocznej przewidziano – w 1998 r. – na 30 %, następnie – w 1999 r. – na 40 %, a od 2001 r. – na 50 %. Poza tym system opłat obejmował również zobowiązania pozabilansowe.

Należy wskazać, że niniejszy projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Należy przywołać fakt, że przed utworzeniem BFG, od 1993 r. Narodowy Bank Polski udzielał pomocy bankom w trudnej sytuacji na podstawie uchwały Sejmu RP (środki na ten cel były wyodrębniane w ramach kwot przewidzianych w założeniach polityki pieniężnej). W latach 1994 – 1998 banki otrzymywały pomoc w formie kredytu wekslowego (ze stopą dyskonta wynoszącą 1 % w stosunku rocznym) na sanację oraz przyłączanie i przejmowanie banków zagrożonych upadłością.

Przegląd zasad finansowania systemów gwarantowania depozytów na świecie wskazuje, że w większości krajów koszty ich funkcjonowania są pokrywane

wyłącznie przez banki – uczestników systemu. Zasady finansowania tych systemów ulegały zmianom i w początkowych okresach funkcjonowania niektóre z nich były utrzymywane w części ze środków banków centralnych, lecz następnie likwidowano udział banku centralnego (np. w Hiszpanii, Czechach). Ponadto w regulacjach dotyczących systemów gwarancyjnych niektórych krajów przewiduje się możliwość korzystania z pomocy w formie pożyczek udzielonych przez banki centralne lub państwa, jednak głównie w sytuacjach kryzysowych związanych z niewypłacalnością banków, w celu zapewnienia szybkiego zaspokojenia roszczeń deponentów.

Utrzymująca się od kilku lat dobra koniunktura w sektorze banków komercyjnych oraz poprawiająca się i w miarę stabilna sytuacja w sektorze banków spółdzielczych, wskazują na potrzebę dokonania weryfikacji aktualnych regulacji dotyczących zasad funkcjonowania systemu gwarantowania depozytów m.in. w kierunku oparcia tego systemu na finansowaniu, podobnie jak w innych krajach, wyłącznie przez banki. Niniejszy projekt przewiduje likwidację partycypacji Narodowego Banku Polskiego w finansowaniu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Jednocześnie projekt stanowi uwzględnienie licznych postulatów kierowanych ze strony Najwyższej Izby Kontroli, a dotyczących konieczności zniesienia obowiązującej zasady partycypacji Narodowego Banku Polskiego w funkcjonującym systemie gwarantowania depozytów, jako niezgodnej z obowiązującymi regulacjami wspólnotowymi. Przedmiotowy projekt ustawy wprowadza także szereg innych zmian mających na celu lepsze dostosowanie systemu gwarantowania depozytów do potrzeb sektora bankowego oraz deponentów.

Projekt zmiany ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym musi być również skorelowany z obowiązującymi od dnia 1 kwietnia 2007 r. regulacjami zawartymi w ustawie z dnia 26 stycznia 2007 r. zmieniającej ustawę – Prawo bankowe, ustalającej nowe wymogi kapitałowe dla banków i wydanymi na jej podstawie aktami wykonawczymi, mającymi wpływ m.in. na zasady naliczania opłaty rocznej na rzecz Funduszu. System wpłat na BFG jest oparty na aktywach ważonych ryzykiem zdefiniowanych normami adekwatności kapitałowej wprowadza-

nymi przywołaną nowelizacją Prawa bankowego oraz uchwałami Komisji Nadzoru Bankowego wydanymi na jej podstawie.

Głównym założeniem projektu w tym zakresie jest wprowadzenie analogicznych do dotychczasowych rozwiązań w przedmiocie określenia maksymalnego poziomu obciążeń banków z tytułu opłaty rocznej oraz utrzymanie wyłączeń określonych aktywów i zobowiązań pozabilansowych z podstawy obliczania opłaty. W tym celu jest niezbędne zdefiniowanie nowej podstawy wyliczeń oraz ustalenie takiej maksymalnej, ustawowej wysokości stawki opłaty, aby potencjalna maksymalna wartość zobowiązania banków nie była wyższa od dotychczasowej. Proponuje się przyjęcie, że opłatę roczną będzie się obliczać – co do zasady – jako iloczyn 12,5-krotności wartości sumy wymogów kapitałowych danego banku i stawki ustalonej przez Radę Funduszu w wysokości nieprzekraczającej 0,3 %. Takie rozwiązanie umożliwi zachowanie dotychczasowej zasady korelacji między skalą działalności banku i związanego z nią ryzyka a wysokością opłaty wnoszonej na rzecz BFG, a także utrzymanie na dotychczasowym (w przybliżeniu) poziomie wartości maksymalnego, dopuszczonego przez prawo obciążenia finansowego podmiotów wnoszących opłatę.

Uzasadnienie szczegółowe:

- 1) zmiana w art. 1 pkt 1 lit. a – zmiana art. 2 pkt 1 lit. b ma na celu wyłącznie dostosowanie stosowanej terminologii do zapisów ustawy – Prawo bankowe. Nie wprowadza ona zmian w zakresie wyłączeń podmiotowych ani zmian w zakresie kategorii podmiotów objętych systemem gwarantowania. Ponadto zmiana art. 2 pkt 1 lit. d jest związana z wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.), która uchyliła przepisy ustawy z dnia 28 lipca 1990 r.,
- 2) zmiana w art. 1 pkt 1 lit. b – zmiana ma na celu wyłącznie dostosowanie stosowanej terminologii do zapisów ustawy – Prawo bankowe. Nie wprowadza

dza ona zmian w zakresie wyłączeń podmiotowych ani zmian w zakresie kategorii podmiotów objętych systemem gwarantowania,

- 3) zmiana w art. 1 pkt 1 lit. c – uchylenie pkt 7 definiującego „sumę aktywów ważonych ryzykiem”. Zmiana będąca konsekwencją nowelizacji ustawy – Prawo bankowe dokonana ustawą z dnia 26 stycznia 2007 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. Nr 42, poz. 272) wprowadzającej do polskiego prawa nowe regulacje Unii Europejskiej odnośnie do nowych zasad obliczania wymogów kapitałowych obowiązujących banki,
- 4) zmiana w art. 1 pkt 2 – zmiana ma na celu wyłącznie dostosowanie stosowanej terminologii do zapisów ustawy – Prawo bankowe. Nie wprowadza ona zmian w zakresie zasad gwarantowania środków zgromadzonych w oddziałach banków zagranicznych i oddziałach instytucji kredytowych,
- 5) zmiana w art. 1 pkt 3 – dotyczy tytułu rozdziału, odnosi się do określenia w tym rozdziale zasad kontroli BFG z punktu widzenia interesu publicznego. Niniejsza zmiana jest powiązana ze zmianami określonymi w art. 1 pkt 3 i 4,
- 6) zmiana w art. 1 pkt 4 lit. a – zmiana ta określa formę wydawania aktu prawnego, w którym jest nadawany statut Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Zmiana przewiduje również przeniesienie kompetencji do wydania rozporządzenia dotyczącego nadania Funduszowi statutu. Ze względu na nadzór nad Funduszem sprawowany przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych przedmiotowa zmiana wydaje się być właściwą. Dodatkowo występująca obecnie klauzula „na uzgodniony wniosek Ministra Finansów i Prezesa NBP” może nieść za sobą ryzyko braku uzgodnienia, a zatem brak wydania aktów wykonawczych,
- 7) zmiana w art. 1 pkt 4 lit. b – zmiana ta wprowadza uprawnienia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych w zakresie sprawowanego nadzoru nad Bankowym Funduszem Gwarancyjnym. Zgodnie z proponowanym zapisem minister właściwy do spraw instytucji finansowych będzie mógł ża-

dać usunięcia nieprawidłowości, czy też wnioskować do Rady Funduszu o odwołanie poszczególnych członków Zarządu Funduszu,

- 8) zmiany w art. 1 pkt 5 lit. a i b mają charakter legislacyjny i doprecyzowujący. Celem wprowadzenia tej zmiany jest skorelowanie trzech zadań Funduszu wymienionych w art. 1 pkt 1 – 3,
- 9) zmiana w art. 1 pkt 5 lit. c – zmiana ma na celu umożliwienie Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu uregulowanie działań Funduszu w zakresie kontroli i monitoringu podmiotów korzystających z pomocy BFG. W tym celu zaproponowano wprowadzenie obowiązku monitorowania przez Fundusz sytuacji ekonomiczno-finansowej oraz systemu zarządzania banku korzystającego z pomocy. Praktyka wskazuje, że skuteczna kontrola wykorzystania środków pomocowych powinna być przeprowadzana w kontekście oceny wykonywania przez bank konkretnego programu. W takich przypadkach jest wymagana szersza analiza działalności banku, w szczególności właśnie porównanie jego sytuacji ekonomiczno-finansowej z założeniami programu, a także odniesienie się do systemu zarządzania bankiem.

Należy bowiem wskazać, że ustawowym zadaniem Bankowego Funduszu Gwarancyjnego jest nie tylko gwarantowanie depozytów, lecz również pośrednia ochrona środków zgromadzonych w bankach przez podejmowanie działań pomocowych, zapobiegających upadłościom banków. Otrzymać ją mogą banki znajdujące się w sytuacji niebezpieczeństwa niewypłacalności, podejmujące samodzielną sanację, a także banki przejmujące banki zagrożone niewypłacalnością lub nabywające akcje emitowane przez takie podmioty. Zadania Funduszu w zakresie działalności pomocowej nie ograniczają się tylko do rozpatrzenia wniosku, zawarcia umowy i udostępnienia odpowiedniej kwoty środków. Ustawodawca nałożył na BFG obowiązek kontroli prawidłowości wykorzystania pomocy udzielanej bankom. Przepisy obligują Fundusz do sprawdzania czy bank należycie wykorzystuje otrzymaną pomoc oraz czy realizuje program naprawczy, restrukturyzacyjny (związany z przejęciem banku) lub prognozę finansową, opracowaną na okres korzysta-

nia ze środków z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych. Za utrzymaniem i uzupełnieniem takiej ustawowej konstrukcji przemawiają przede wszystkim – charakter środków, jakimi dysponuje Fundusz oraz celowy i niekomercyjny charakter udzielanej pomocy. Podkreślić należy, że BFG dysponuje środkami otrzymywanymi od banków oraz Narodowego Banku Polskiego, które – pomimo że formalnie stanowią własność Funduszu – nie mogą być wydatkowane w dowolny sposób, lecz w zgodzie z przepisami oraz z uwzględnieniem ustawowych celów. Konieczne jest przy tym gospodarowanie zasobami majątkowymi tak, aby coroczne obowiązkowe opłaty były utrzymywane na poziomie nie stanowiącym nadmiernego obciążenia dla sektora bankowego. Władze Funduszu podlegają w tym zakresie stałej kontroli oraz ponoszą odpowiedzialność za prawidłowe i efektywne wykorzystanie środków będących w dyspozycji BFG. Działalność pomocowa nie jest samoistnym celem – musi przynosić efekty w postaci eliminacji zagrożeń upadłościom. Z powyższych względów bank, który otrzymał środki pomocowe musi być poddany wnikliwej, permanentnej analizie ze strony Funduszu. Jej celem ma być zapewnienie optymalnego wykorzystania środków pomocowych oraz realizacji celów, dla których środki te zostały udostępnione.

Angażując środki finansowe BFG musi prowadzić analizę szeroko rozumianej sytuacji ekonomiczno-finansowej banku oraz monitorować jego działalność w obszarach mających kluczowe znaczenie do realizacji programu i osiągnięcia celów pomocy. Istotne jest sprawdzenie czy bank realizuje postanowienia umowy, które z reguły są mocno rozbudowane, a także weryfikacja jego zdolności do spłaty zadłużenia. Podkreślić należy, że w przypadku pomocy na realizację programu postępowania naprawczego, Fundusz nie może dopuścić do powstania sytuacji, w której pożyczkobiorca ma problemy ze spłatą, często wielomilionowych, kwot pomocy. Wykorzystywanie uprawnień do wycofania środków pomocowych byłoby w takiej sytuacji niewystarczające, a skorzystanie z niego prawdopodobnie kontrowersyjne.

Obowiązkiem Funduszu jest odpowiednio wczesne reagowanie na negatywne symptomy w działalności banku i szukanie – we współpracy z nadzorem, możliwości alternatywnych działań (np. zmiana programu, przejęcie banku przez inny bank). W związku z powyższym BFG – jako podmiot pożyczający środki pomocowe – za których wykorzystanie odpowiada – powinien w sposób permanentny monitorować sytuację ekonomiczno-finansową banku oraz sposób zarządzania bankiem. Zarządzanie bankiem jest bowiem jednym z podstawowych czynników wpływających na wspomnianą sytuację banku – nie tylko aktualną, ale również prognozowaną, co jest szczególnie istotne, biorąc pod uwagę kilkuletnie programy pomocowe. W konsekwencji od sprawnego, efektywnego i bezpiecznego zarządzania zależy zrealizowanie założeń programów postępowania naprawczego.

W przypadku pomocy ze środków funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych, jest istotne monitorowanie sytuacji podmiotu korzystającego z pomocy w celu zagwarantowania zachowania jednej z głównych ustawowych przesłanek. Z pomocy tej korzystać mogą bowiem wyłącznie banki o dobrej sytuacji ekonomiczno-finansowej, w których nie występuje niebezpieczeństwo niewypłacalności. Powyższa intencja ustawodawcy musi być brana pod uwagę w praktyce realizacji umów. Uznać należy, że BFG jest współodpowiedzialny za przestrzeganie przytoczonej ustawowej zasady, nie tylko w momencie udzielenia pomocy, ale i przez okres jej wykorzystania.

Z powyższego wynika więc, że zapis dotyczący monitoringu sytuacji ekonomiczno-finansowej jest niezbędny do umożliwienia BFG wypełnienia nałożonych na niego obowiązków. Pojęcie monitoringu nie jest jednak tożsame z pojęciem kontroli. Za kontrolę w zakresie sytuacji ekonomiczno-finansowej banków i systemu zarządzania bankiem jest odpowiedzialny KNF i nie ma potrzeby dublowania funkcji kontrolnych. Natomiast nie można zdjąć z BFG obowiązku nieustannego monitorowania sytuacji podmiotów korzystających z pomocy Funduszu – na podstawie informacji ogólnodostępnych, uzyskiwanych od podmiotów, czy też pozyskiwanych przez

Fundusz z KNF, NBP, MF czy też NIK – zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 38 ust. 1 – 5 projektu ustawy,

- 10) zmiana zawarta w art. 1 pkt 5 lit. d – dotyczy podmiotu uprawnionego do wydania rozporządzenia określonego w tym przepisie, którym to podmiotem dotychczas była Rada Ministrów. Projekt przewiduje, że minister właściwy do spraw instytucji finansowych, odpowiedzialny za dział administracji rządowej – instytucje finansowe, określi, w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, formę organizacyjno-prawną, szczegółowe zasady i tryb obrotu przez Fundusz wierzytelnościami, o których mowa w ust. 2 pkt 1a. Ten sam tryb wydania przepisów wykonawczych został przewidziany również w odniesieniu do dodatkowych działań Funduszu w zakresie udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania oraz trybu ich wykonania. Konieczne jest pozostawienie tak ogólnie sformułowanej delegacji ustawowej dla ministra właściwego ds. instytucji finansowej ze względu na fakt, że w chwili obecnej trudno jest jednoznacznie określić, jakie dodatkowe działania BFG będą niezbędne w celu zapewnienia stabilności systemu bankowego. Niemniej jednak należy dodać, że przedmiotowa delegacja ustawowa wskazuje, iż mogą to być jedynie działania w zakresie udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania,
- 11) w wyniku zmiany przewidzianej w art. 1 pkt 6 ustawy Przewodniczący Rady będzie powoływany przez Ministra Finansów (jako organ sprawujący nadzór nad Bankowym Funduszem Gwarancyjnym), po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP i Przewodniczącego KNF. Obecna konstrukcja „uzgodnionego wniosku” może powodować zagrożenie braku decyzji, jak w przypadku delegacji do wydania aktów wykonawczych na uzgodniony wniosek Rady Ministrów i ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Skład Rady powinien być ograniczony do 6 członków (2 MF, 2 NBP, 1 ZBP, 1 KNF). W przypadku zaprzestania finansowania BFG przez NBP brak jest koniecz-

ności utrzymywania uprzywilejowanej pozycji w Radzie przez NBP. Jednocześnie koniecznością wydaje się być zastąpienie uprawnień Prezesa NBP do wydawania zarządzenia w sprawie określenia wynagrodzenia członków Rady rozporządzeniem Ministra Finansów. Wprowadzenie możliwości uczestnictwa przedstawiciela Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego w posiedzeniach Rady Funduszu jest uzasadnione koniecznością budowy szeroko rozumianej sieci bezpieczeństwa finansowego, przejęciem zadań Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego (zwyczajowo Generalny Inspektor Nadzoru Bankowego był członkiem Rady Funduszu) oraz powołaniem Komitetu Stabilności Finansowej. Ponadto proponuje się doprecyzowanie kwestii związanej z kadencyjnością Rady Funduszu, wprowadzając zapis, że kadencja jest wspólna oraz – analogicznie do np. Giełdy Papierów Wartościowych w Warszawie S.A. czy też Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych (spółek infrastrukturalnych rynku kapitałowego nie nastawionych na zysk) określenie długości kadencji na 3 lata. Zapisy nowelizacji doprecyzowują kwestie związane z wymaganiami niezbędnymi do możliwości powołania do Rady Funduszu,

- 12) przewidziana w art. 1 pkt 7 zmiana w art. 7 ust. 2 ustawy, polegająca na dodaniu pkt 3a, rozszerza katalog zadań Funduszu, wprowadzając obowiązek przedstawiania ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych przez Radę Funduszu kwartalnych sprawozdań z działalności Funduszu. Ten nowy obowiązek sprawozdawczy Rady ma umożliwić ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych zebranie pełnej informacji na temat działalności BFG i służyć rzetelnemu sprawowaniu przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych nadzoru nad działalnością BFG.

Natomiast dodanie pkt 3b ma za zadanie doprecyzowanie kwestii związanych z przyjmowaniem rocznego sprawozdania finansowego Funduszu oraz rocznego sprawozdania z działalności Funduszu. W aktualnym stanie prawnym brak jest wyraźnego wskazania organu zatwierdzającego sprawozdanie finansowe Funduszu. W związku z powyższym oraz wobec ustawowego

ukonstytuowania organów Funduszu (Zarząd i Rada Funduszu, brak organu odpowiadającego Walnemu Zgromadzeniu spółki akcyjnej) rozwiązaniem słusznym wydaje się być przyjmowanie ww. sprawozdań przez Radę Funduszu (w myśl proponowanej nowelizacji będzie organem wybierającym podmiot badający sprawozdanie finansowe). W podobny sposób została uregulowana kwestia zatwierdzania sprawozdania z działalności NBP oraz sprawozdania finansowego NBP w ustawie o Narodowym Banku Polskim (rola RPP i Rady Ministrów),

- 13) zmiana zawarta w art. 1 pkt 8 dotycząca nowelizacji art. 8 ust. 1 ustawy jest konsekwencją zmiany opisanej w pkt 6 niniejszego uzasadnienia. Jednocześnie zmiana art. 8 ust. 2 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym to zmiana o charakterze redakcyjnym. Następuje doprecyzowanie formy aktu prawnego, w którym jest ustalany regulamin określający organizację pracy oraz zasady i tryb działania Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego,
- 14) zmiany w art. 1 pkt 8 – zgodnie z nowym brzmieniem art. 9 ust. 2 ustawy, Zarząd jest powoływany przez Radę Funduszu spośród osób posiadających zdolność do czynności prawnych, posiadających wyższe wykształcenie, nie karanych za przestępstwo popełnione z winy umyślnej, oraz 5-letni staż w bankowości na stanowiskach kierowniczych. Rozwiązania takie, zwłaszcza 5-letni staż w bankowości na stanowiskach kierowniczych, umożliwi wyselekcjonowanie kadry zarządzającej BFG o najwyższych kwalifikacjach,
- 15) zmiany w art. 1 pkt 9:
 - lit. a – w art. 13 ust. 1 ustawy – w związku z nowelizacją ustawy – Prawo bankowe zostaje wprowadzona nowa maksymalna stawka opłaty oraz następuje odesłanie do regulacji art. 13 ust. 1a, w którym została zdefiniowana podstawa obliczania opłaty rocznej,
 - lit. b – w art. 13 dodaje się ust. 1a – została wprowadzona zasada obliczania opłaty rocznej od kwoty odpowiadającej 12,5-krotności sumy wymogów kapitałowych, wyznaczonych zgodnie z obowiązujący-

mi w tym zakresie przepisami – obliczona przez bank według zasad określonych według przepisów wydanych na podstawie ustawy – Prawo bankowe,

– lit. c – uchyla się ust. 3a i 3b ustawy – przepisy normujące kwestię ponoszenia przez NBP kosztów wnoszenia 50 % opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1, jak też przejściowe kwestie partycypacji NBP w finansowaniu Funduszu. Uzasadnieniem likwidacji w zakresie mechanizmu finansowania BFG partycypacji NBP jest postulat pełnej harmonizacji z przepisami wspólnotowymi, w tym Traktatem ustanawiającym Wspólnotę Europejską oraz dyrektywą 94/19/WE w sprawie systemów gwarantowania depozytów. Należy pamiętać, że jak to zostało wskazane w części ogólnej uzasadnienia, projektowana zmiana wynika z zaleceń Komisji Europejskiej określonych w raporcie o konwergencji 2006, jak też rekomendacji Raportu o konwergencji 2006 Europejskiego Banku Centralnego,

16) zmiany w art. 1 pkt 10 – zapis miałby bardziej ogólne niż dotychczas brzmienie. Proponowana zmiana umożliwiałaby wyłączenie z podstawy naliczania opłaty rocznej także innych rodzajów zobowiązań pozabilansowych (niż gwarancja i poręczenie), jeżeli w przyszłości byłyby udzielane z wykorzystaniem środków wskazanego Funduszu,

17) nowelizacja zawarta w art. 1 pkt 11 dotyczy możliwości udzielania przez Narodowy Bank Polski kredytów o charakterze krótkoterminowym na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego i zakwalifikowania takiego kredytu, jako jednego ze źródeł finansowania Funduszu. Zapisy związane z wymienniem środków publicznych, jako źródeł finansowania BFG mają charakter doprecyzowujący – zmiana ustawy – Prawo budżetowe na przepisy o finansach publicznych,

18) zmiany w art. 1 pkt 12:

- lit. a – następuje zmiana brzmienia dotychczasowego art. 16 ust. 2 ustawy. Nowelizacja jest podyktowana koniecznością wypracowania nowych i lepszych zasad gospodarki finansowej BFG w zakresie wykorzystywania środków. Kumulacja w BFG znaczących aktywów, w tym generowanie przez te aktywa znaczących przychodów nakazuje wypracowanie takich rozwiązań prawno-finansowych, które umożliwią Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu dopasowanie poziomu swoich aktywów i pasywów do rzeczywistych potrzeb w zakresie realizacji ustawowych zadań. Znowelizowany przepis ma za zadanie powiększać fundusz pomocowy w celu zwiększenia środków dostępnych do wykorzystania przez podmioty do tego uprawnione. Zwiększy się w ten sposób również skala pomocy otrzymywanej przez banki, co najprawdopodobniej wpłynie na zwiększenie dynamiki rozwoju tych instytucji,
 - lit. b – w art. 16 dodaje się ust. 2a i 2b – projektowane przepisy są konsekwencją nowelizacji ust. 2 tego artykułu. Priorytetem jest zwiększenie zasobu funduszu pomocowego, jako funduszu gwarantującego wypłaty środków gwarantowanych, a zarazem w najszerszym zakresie umożliwiającym wsparcie podmiotów uprawnionych. Jednocześnie wszelkie zyski z operacji Funduszu trafiałyby również do pozostałych wyodrębnionych funduszy, do momentu osiągnięcia określonych w ust. 2a i 2b kapitałów docelowych,
 - lit. c – zmiana ma charakter doprecyzowujący w zakresie możliwości gromadzenia środków Funduszu na rachunkach lokat jednodniowych. Zmiana ma na celu rozstrzygające uregulowanie kwestii długości okresu, na jaki Fundusz może składać lokaty w Narodowym Banku Polskim. Lokaty jednodniowe są niezbędne do racjonalnego i bezpiecznego zarządzania płynnością finansową BFG,
- 19) zmiany w art. 1 pkt 13 – w obowiązującym stanie prawnym badanie sprawozdania finansowego Funduszu jest dokonywane przez podmiot wybrany

w drodze przetargu przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego, po zasięgnięciu opinii Rady Funduszu i na koszt Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Wydaje się, że podmiotem właściwym w zakresie wyboru audytora powinna być Rada Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Jednocześnie ze względu na sprawowany nadzór nad Funduszem przez organ administracji rządowej – ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, zaniechanie finansowania BFG przez NBP oraz zaproponowany sposób wyboru przewodniczącego Rady wydaje się, że najbardziej odpowiednim rozwiązaniem będzie przedstawienie sprawozdania z działalności Funduszu wraz ze sprawozdaniem finansowym po badaniu przez biegłego rewidenta do zatwierdzenia – Radzie Ministrów – po zaopiniowaniu przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych. Jednocześnie art. 17 ust. 3 wydłuża termin przedstawienia sprawozdania z działalności Funduszu Radzie Ministrów z dnia 31 maja do dnia 30 czerwca. Rada Ministrów będzie zobowiązana do zatwierdzenia lub odmówienia zatwierdzenia sprawozdań w terminie do dnia 31 sierpnia.

Ponadto zgodnie z obowiązującym stanem prawnym delegacja do wydania rozporządzenia w zakresie szczególnych zasad rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego znajduje się w ustawie o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Z uwagi na obowiązujące zasady techniki prawodawczej przedmiotowa delegacja powinna być przeniesiona do ustawy o rachunkowości – analogicznie do zasad rachunkowości różnych instytucji finansowych,

- 20) zmiany w art. 1 pkt 14 – zapis ma na celu ustanowienie ustawowej podstawy do żądania informacji od banku bezpośrednio lub faktycznie korzystającego ze środków pomocowych Bankowego Funduszu Gwarancyjnego,
- 21) zmiany w art. 1 pkt 15 – przepis ma charakter doprecyzowujący i usuwa wątpliwości co do kompetencji Zarządu w zakresie decydowania o dacie rozpoczęcia tworzenia funduszu ochrony środków gwarantowanych

przez oddział instytucji kredytowej przystępujący do polskiego systemu gwarantowania,

- 22) art. 1 pkt 16 – zmiana art. 34 ust. 3 ustawy umożliwia udzielanie przez Narodowy Bank Polski kredytów krótkoterminowych Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, pod warunkiem ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia. Okoliczność taka mogłaby występować jedynie w przypadkach zagrożenia stabilności systemu bankowego. Rozwiązanie takie ma zagwarantować właściwe wykonywanie zadań przez Fundusz w sytuacjach kryzysowych bez jednoczesnego zagrożenia uznania dotychczas obowiązujących norm za niezgodne z prawem wspólnotowym. Jednocześnie art. 34 ust. 4 ustawy ma na celu uwzględnienie zmiany wysokości maksymalnej stawki opłaty rocznej (z 0,4 % na 0,3 %). Konieczna jest zatem odpowiednia zmiana maksymalnej wysokości podwyższonej stawki. Zmiana ta ma także na celu usunięcie nieścisłości dotychczasowego zapisu przez rozróżnienie podwyższonej stawki opłaty rocznej oraz podwyższonej stawki wyznaczającej poziom funduszu ochrony środków gwarantowanych (w aktualnym brzmieniu znajduje się odwołanie do przepisów określających dwa rodzaje obciążeń banków – przy wskazaniu podwyższonej wysokości tylko opłaty rocznej). Zasadne jest więc ustalenie podwyższonej stawki opłaty (jako podwójnej wysokości maksymalnej stawki zwykłej) oraz przyporządkowanie stawki 0,8 % do obciążenia banków z tytułu funduszu ochrony środków gwarantowanych (będącej również dwukrotnością maksymalnej stawki zwykłej – wynoszącej zgodnie z art. 25 ust. 2 – 0,4 %). Jednocześnie nastąpi zmiana podmiotu uprawnionego do wydania rozporządzenia podwyższającego poziom obciążeń podmiotów objętych systemem gwarantowania. Wydaje się, że w sytuacji wystąpienia kryzysu finansowego oraz w związku z koniecznością podjęcia bardzo szybkich kroków zaradczych Minister Finansów wydaje się być podmiotem, który może podjąć najszybsze kroki w celu usunięcia powstałego zagrożenia,
- 23) art. 1 pkt 17 – obowiązujący obecnie przepis stanowi o obligatoryjnym przeznaczaniu całości środków odzyskanych z mas upadłości banków, aktualnie

znajdujących się w dyspozycji BFG, na sfinansowanie wypłat gwarancyjnych – jeżeli dojdzie do upadłości podmiotu objętego systemem gwarantowania i powstanie obowiązek przekazania środków syndykowi lub zarządcy masy upadłości. W przypadku gdyby wartość zobowiązań BFG z tytułu gwarantowania była wyższa od wartości środków odzyskanych z mas upadłości, Zarząd Funduszu – działając zgodnie z dyspozycją obowiązującego obecnie art. 35 ust. 3 pkt 2 – powinien przekazać na wypłaty całą kwotę środków odzyskanych z mas upadłości (reszta pochodziłaby z wpłat banków). W konsekwencji wystąpiłaby sytuacja, w której BFG nie dysponuje już środkami odzyskanymi z mas upadłości. W razie konieczności przekazania syndykowi lub zarządcy masy upadłości (któregokolwiek z upadłych banków) dodatkowych środków na wypłaty albo dokonania wypłaty bezpośrednio na rzecz deponenta, Zarząd Funduszu musiałby wzywać banki do zapłaty, stosując przewidzianą ustawą procedurę. Jeżeli byłyby potrzebne nieznaczące kwoty, to koszt całej operacji mógłby okazać się nawet wyższy od wpływów. Tryb wzywania banków do zapłaty musiałby być stosowany konsekwentnie, w każdym przypadku potrzeby sfinansowania wypłaty dla deponentów, aż do czasu odzyskania odpowiedniej kwoty z mas upadłości banków. W celu uniknięcia tego typu sytuacji proponuje się zmianę wymienionego przepisu w kierunku umożliwienia decydowania przez Zarząd Funduszu o tym, czy przy podejmowaniu uchwały w sprawie przekazania syndykowi lub zarządcy masy upadłości uwzględnić całość czy tylko część środków odzyskanych z mas upadłości. Takie uelastycznienie przepisu umożliwi gospodarowanie środkami odzyskanymi z mas upadłości, z uwzględnieniem potrzeby pozostawienia odpowiedniej „rezerwy” na wypadek konieczności uzupełnienia kwoty przekazanej syndykowi (zarządcy) lub potrzeby zrealizowania wypłat bezpośrednio przez Fundusz. Podkreślić należy zachowanie dotychczasowych zasad w zakresie przeznaczenia środków odzyskanych z mas upadłości. Proponowana zmiana nie rozszerzy możliwości ich wykorzystania, a jedynie ułatwi racjonalne gospodarowanie środkami będącymi w dyspozycji BFG,

- 24) zmiany w art. 1 pkt 18 – propozycja powyższych zapisów ma na celu uwzględnienie konsekwencji zmian w zakresie organizacji nadzoru bankowego (tj. likwidację Komisji Nadzoru Bankowego i przejęcie jej zadań przez Komisję Nadzoru Finansowego),
- 25) zmiany w art. 1 pkt 19 – przepis ten byłby zastąpiony przepisem art. 25 ust. 1a – regulującym powyższą materię w sposób generalny, a nie tylko w formule przepisu przejściowego (zmiana zaproponowana w art. 1 pkt 15),
- 26) art. 1 pkt 20 – skala oraz źródło pochodzenia środków, którymi dysponuje BFG, a także ich cel nakierowany na realizację ustawowych zadań uzasadniają dokonanie zmiany art. 44 ustawy o BFG. Za takim rozwiązaniem przemawiają m.in. charakter realizowanych przez Fundusz zadań i jego rola w systemie bankowym, sposób powoływania jego władz, zasady pozyskiwania większości środków finansowych, jak też zasady dysponowania tymi środkami oraz prawne możliwości kontrolowania ich wydatkowania. Kształt przedmiotowego przepisu, w powiązaniu z art. 3 niniejszej ustawy, pozwoli rozwiązać wszelkie wątpliwości w zakresie możliwości oraz zakresu przeprowadzanej kontroli ze strony Najwyższej Izby Kontroli. Trzeba także dodać, że na gruncie obecnej modyfikacji przepisu art. 44 ustawy została przesądzona kwestia, że Funduszu nie zalicza się do sektora finansów publicznych. Jest to podyktowane hybrydowym charakterem BFG jako podmiotu realizującego pewne zadania publiczne, niemniej będącego również swoistą instytucją ubezpieczania depozytów niezależnych, w przeważającej mierze prywatnych instytucji bankowych. W świetle ww. argumentacji przedmiotowa zmiana jest jak najbardziej uzasadniona. Ponadto należy zwrócić uwagę na projektowane zmiany w ustawie o finansach publicznych, określające państwowe fundusze celowe jako jednostki sektora finansów publicznych pozbawione osobowości prawnej. BFG, posiadając osobowość prawną, niejako automatycznie byłby wykluczony z zakresu sektora finansów publicznych. Niemniej wobec faktu obowiązywania obecnej ustawy o finansach publicznych, jak też w świetle niejednoznacznych poglądów doktryny prawa, w pro-

jekcie precyzuje się, że Funduszu nie zalicza się do jednostek sektora finansów publicznych,

- 27) przepis art. 2 projektu ustawy jest konsekwencją nowelizacji art. 17 ust. 6 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (art. 1 pkt 14 lit. b),
- 28) przepis art. 3 projektu ustawy wprowadza zmianę w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2001 r. Nr 85, poz. 937, z późn. zm.) obejmującą art. 2 ust. 5, który w nowym brzmieniu będzie przewidywać, iż Najwyższa Izba Kontroli może kontrolować pod względem legalności i gospodarności działalność jednostek organizacyjnych i podmiotów gospodarczych wykonujących zadania z zakresu funkcjonowania systemów gwarantowania środków pieniężnych i udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania, o których mowa w przepisach o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym. Bankowy Fundusz Gwarancyjny powstały i działający przy zaangażowaniu środków publicznych będzie podlegać kontroli NIK. Stanowi to wzmocnienie transparentności jego działalności i pozytywnie wpływa na wykonywanie ustawowych uprawnień Sejmu RP,
- 29) zmiana zawarta w art. 4 ustawy, dotycząca zmiany art. 43 ustawy o Narodowym Banku Polskim jest konsekwencją umożliwienia udzielania przez Narodowy Bank Polski kredytów krótkoterminowych na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, na warunkach określonych w ustawie o BFG,
- 30) art. 5 – nowelizacja ustawy – Prawo bankowe. Uzupełnienie Prawa bankowego o dyspozycje analogiczne do zawartych obecnie w art. 38b ustawy o BFG jest szczególnie uzasadnione. Przepisy ustawy o BFG nie są co do zasady dedykowane oddziałom instytucji kredytowych i oddziałom banków zagranicznych. Obowiązek odpowiedniego informowania klientów powinien zostać zapisany w Prawie bankowym, ze względu na przedmiot regulacji i zakres oddziaływania przepisów tej ustawy,

31) w zakresie art. 6 należy wskazać, że podstawową formą finansowego wsparcia łączenia się banków spółdzielczych są pożyczki z Funduszu Restrukturyzacji Banków Spółdzielczych (FRBS) udzielane przez BFG. Fundusz ten został utworzony z niewykorzystanej części obligacji restrukturyzacyjnych serii D, przeznaczonych na restrukturyzację BGŻ S.A. i banków spółdzielczych oraz ze środków zlikwidowanego Funduszu Rozwoju Banków Spółdzielczych przejętego z państwowo-spółdzielczego Banku Gospodarki Żywnościowej (art. 32 – 35 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających). Jedynym źródłem zasilania FRBS są spłaty udzielonych wcześniej pożyczek. Niniejsza propozycja zmierza do rozszerzenia katalogu przedmiotowego celów, których realizacja przez banki spółdzielcze może być finansowana z FRBS. Wprowadzenie możliwości rozszerzenia zadań, których realizacja byłaby finansowana ze środków finansowych pochodzących z pożyczek BFG – na cele nie związane tylko z procesem łączenia się banków spółdzielczych – jest zasadna, biorąc pod uwagę wielkość puli środków jaka znajduje się jeszcze w BFG na FRBS. Propozycja zmierza równocześnie do finansowania ex-ante planowanych przez banki spółdzielcze inwestycji. Należy zauważyć, że na mocy zapisów zawartych w Traktacie o Przystąpieniu Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej (ust. 2 pkt 3 Swoboda świadczenia usług, załącznika XII Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236, z 23.09.2003, s. 33, z późn. zm.) termin osiągnięcia wymaganego progu kapitałowego został określony na dzień 31 grudnia 2007 r. i postanowienia Traktatu w tej kwestii są rozstrzygające. Zgodnie bowiem z przepisem art. 91 Konstytucji RP ratyfikowana umowa międzynarodowa, po jej ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, stanowi część krajowego porządku prawnego i jest bezpośrednio

stosowana. Przepisy tego artykułu ustanawiają również pierwszeństwo umów międzynarodowych nad przepisami ustaw,

- 32) art. 7 ma na celu zachowanie stabilności funkcjonowania Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Dla członków organów Funduszu wprowadza się odpowiednie *vacatio legis* – dla członków Rady do dnia 30 czerwca 2009 r., a dla członków Zarządu do dnia 31 grudnia 2009 r.,
- 33) zgodnie z brzmieniem art. 8 projektu nowelizacji, do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie upoważnień zmienianych niniejszą ustawą zachowują moc przepisy dotychczasowe, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy,
- 34) przepis art. 9 ma charakter przepisu przejściowego, określającego obowiązki banków w zakresie obliczania obowiązkowej opłaty rocznej wnoszonej na rzecz Bankowego Funduszu Gwarancyjnego,
- 35) przepis art. 10 projektu przewiduje, że ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. *Vacatio legis* spełnia normy zawarte w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 68, poz. 449).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny

Projekt ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym będzie oddziaływał na Bankowy Fundusz Gwarancyjny, banki prowadzące działalność na podstawie odrębnych przepisów oraz deponentów. Projekt ustawy będzie miał również wpływ na Narodowy Bank Polski oraz Najwyższą Izbę Kontroli.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Zniesienie udziału NBP w finansowaniu Bankowego Funduszu Gwarancyjnego będzie skutkowało zmniejszeniem kosztów działalności NBP, a tym samym będzie miało wpływ na wysokość rocznego wyniku finansowego Narodowego Banku Polskiego (z zastrzeżeniem, że wynik ten nie będzie obciążony np. tworzeniem rezerw). Należy przy tym zauważyć, że w 2007 r. suma wpłat ponoszonych przez NBP na rzecz BFG wyniosła ok. 86 mln zł, a w 2008 r. – ok. 101 mln zł. Jednocześnie należy dodać, że obecnie – zgodnie z przepisami ustawy o NBP – 95 % zysku NBP jest przekazywane do budżetu państwa jako wpłata z zysku NBP. W związku z powyższym likwidacja współfinansowania BFG przez NBP będzie wpływać pozytywnie na stan finansów publicznych – przez wynik finansowy NBP umożliwiając dokonanie wpłaty do budżetu państwa lub zmniejszenie straty NBP.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy nie będzie miał istotnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na wysokość funduszu ochrony środków gwarantowanych, natomiast należy zauważyć, że w przypadku niższego niż obecnie poziomu wpłat wnoszonych na rzecz BFG z tytułu niższego obciążenia banków oraz braku wpłat NBP, suma bilansowa BFG może zwiększać się w tempie niższym niż obecnie (wysokość wpłat NBP na rzecz BFG w dwóch ostatnich latach – pkt 2 Oceny Skutków Regulacji).

Ponadto należy wskazać, że przedmiotowy projekt ustawy może spowodować nieznaczny wzrost obciążeń administracyjnych Funduszu wynikający z nałożonego na BFG obowiązku przekazywania ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych oraz Prezesowi NBP kwartalnych sprawozdań z działalności oraz sytuacji finansowej Funduszu.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projekt ustawy nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Konsultacje społeczne

W dniu 4 kwietnia 2008 r. przedmiotowy projekt ustawy został przekazany do zaopiniowania w ramach uzgodnień międzyresortowych, w tym również przez organizacje społeczno-zawodowe, takie jak: Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych oraz Izba Zarządzających Funduszami i Aktywami. W ramach tych konsultacji zostały zgłoszone liczne uwagi do projektu ustawy. W związku z tym, w celu uzgodnienia treści przedmiotowego projektu ustawy, w dniu 24 kwietnia 2008 r. została zorganizowana konferencja uzgodnieniowa, w której uczestniczyli przedstawiciele BFG, KNF, NBP, ZBP, KZBS, UKIE, PGSP oraz IZFiA.

Najwięcej kontrowersji wzbudziły propozycje zmian dotyczące zasad funkcjonowania organów BFG oraz delegacji do wydawania aktów wykonawczych do ustawy.

Pierwotnie Ministerstwo Finansów proponowało ograniczenie składu Rady Funduszu do Przewodniczącego i sześciu członków – dwóch przedstawicieli MF (obecnie trzech), dwóch przedstawicieli NBP (obecnie czterech), dwóch przedstawicieli ZBP (obecnie trzech). Przewodniczącego miałby powoływać Minister Finansów po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP (obecnie Przewodniczącego powołuje Prezes Rady Ministrów na uzgodniony wniosek Ministra Finansów i Prezesa NBP po zaopiniowaniu przez sejmową komisję finansów publicznych). Jednocześnie, w wyniku zmian w systemie nadzoru nad rynkiem bankowym, zaproponowano możliwość uczestnictwa w Radzie Funduszu przedstawiciela Przewodniczącego KNF – jako obserwatora.

Ponadto w związku z niedookreślonym pojęciem stażu w bankowości, Ministerstwo Finansów zaproponowało zastąpienie stażu w bankowości doświadczeniem z zakresu finansów.

Ostatecznie, w wyniku przeprowadzonych uzgodnień i konsultacji, zaproponowano następujący skład Rady Funduszu: jeden przedstawiciel ZBP, dwóch przedstawicieli MF, jeden przedstawiciel Prezesa NBP i jeden przedstawiciel Przewodniczącego KNF. Przewodniczący byłby powoływany przez Ministra Finansów, po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP oraz Przewodniczącego KNF.

Powyższe propozycje udało się ostatecznie uzgodnić, a przyjęta w ostatecznym projekcie propozycja wydaje się być jednak rozwiązaniem optymalnym, gdyż:

- w sytuacji, która ma miejsce obecnie, skład Rady daje przewagę instytucjom niepodlegającym Prezesowi Rady Ministrów (BFG nie wchodzi w skład sektora finansów publicznych),
- pozycja Ministra Finansów – z powodu odpowiedzialności za dział administracji rządowej instytucje finansowe oraz ustawowym sprawowaniem nadzoru nad Funduszem – musi być adekwatna do realizowanych zadań,
- planuje się likwidację finansowania BFG przez NBP,
- od dnia 1 stycznia 2008 r. nadzór bankowy sprawuje KNF.

Przewodniczący Stałego Komitetu Rady Ministrów zaproponował powoływanie przez KNF, MF, NBP i ZBP po jednym członku Rady Funduszu, ponadto zasugerował ograniczenie opiniowania kandydata na przewodniczącego do NBP i KNF (bez ZBP). Należy zaznaczyć, że Ministerstwo Finansów do powyższej propozycji zgłosiło zdanie odrębne.

Przewodniczący Stałego Komitetu Rady Ministrów zaproponował, aby przewodniczący Rady BFG powoływany był przez Ministra Finansów po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, a skład Rady ustalany był w następujący sposób:

- dwóch członków powoływanych przez Ministra Finansów,
- jeden członek powoływany przez Przewodniczącego KNF,
- jeden członek powoływany przez Prezesa NBP,
- jeden członek powoływany przez ZBP.

W zakresie wymogów kwalifikacyjnych członków Zarządu BFG ostatecznie zaproponowano wprowadzenie wymagania 5-letniego stażu pracy w bankowości na stanowisku kierowniczym.

Ponadto NBP nie popiera propozycji zmian delegacji ustawowych, w których dotychczas występuje jako strona, z którą jest wymagane uzgodnienie aktu normatywnego. Należy jednak zaznaczyć, że zastosowany w ustawie o BFG mechanizm – wydanie aktu normatywnego w uzgodnieniu bądź w porozumieniu z organem niebędącym członkiem Rady Ministrów – jest wyjątkiem. Warto dodać, że niemniej ważna systemowo dla sektora bankowego ustawa – Prawo bankowe, w zakresie aktów wykonawczych, posługuje się konstrukcją, gdzie rozporządzenie wydaje minister właściwy do spraw instytucji finansowych po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP.

Pomimo negatywnego stanowiska NBP, przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym sprawozdanie z działalności Funduszu zatwierdza Rada Ministrów i zgodnie z którym nieprzyjęcie go przez Radę Ministrów, a nieodrzczenie

go przez Sejm – jak ma to miejsce w chwili obecnej – miałyby skutkować wygaśnięciem mandatów wszystkich członków organów Funduszu. Należy jednak zaznaczyć, że BFG będzie przekazywało do Sejmu sprawozdanie finansowe i sprawozdanie z działalności BFG, natomiast Rada Ministrów – stanowisko do ww. dokumentów.

Innym istotnym zagadnieniem, szeroko dyskutowanym w trakcie uzgodnień międzyresortowych, była kwestia współfinansowania BFG przez NBP. Należy wskazać, że głównym powodem przygotowania projektu ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym było usunięcie wskazanej przez Komisję Europejską i Europejski Bank Centralny niezgodności z TWE w zakresie finansowania wpłat na BFG w 50 % przez Narodowy Bank Polski. Kwestia ta wzbudziła kontrowersję w środowisku bankowym (ZBP). W opinii ZBP zawarte w stanowisku UKIE interpretacje w przedmiotowej sprawie są zbyt daleko idące. ZBP opowiada się za utrzymaniem finansowania NBP, ale wyłącznie w zakresie możliwości finansowania przez NBP funduszy przeznaczonych na restrukturyzację banków, a nie gwarantowanie depozytów. W wyniku przeprowadzonych uzgodnień i konsultacji udało się osiągnąć w tej zasadniczej kwestii kompromis. ZBP nie zamierza podnosić kwestii finansowania BFG przez NBP, aż do momentu ostatecznej opinii Europejskiego Banku Centralnego (z prośbą o opinię w przedmiotowej kwestii wystąpiło Ministerstwo Finansów). W przypadku uznania argumentów ZBP przez EBC za zasadne wyrażono gotowość uwzględnienia proponowanych przez ZBP rozwiązań na dalszym etapie prac legislacyjnych.

Nie do końca udało się uzgodnić również inne kwestie związane m.in. z:

- uczestnictwem przedstawicieli KZBS w Radzie Funduszu – propozycja ta nie została uwzględniona ze względu na fakt, że już w chwili obecnej przepisy statutu ZBP oraz – pośrednio – statutu BFG – zapewniają uczestnictwo przedstawiciela banków spółdzielczych w Radzie Funduszu,
- możliwością poszerzenia zakresu ochrony gwarantowanej przez środki zgromadzone w BFG – zdaniem KNF jest konieczne objęcie omawianym

systemem analogicznie do systemu rekompensat tworzonego na mocy ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, gromadzonych w bankach instrumentów finansowych należących do klientów tych banków z tytułu świadczonych przez banki usług, o których mowa w art. 69 ust. 2 w związku z art. 70 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi. Powyższe, w opinii KNF, zapewniłoby zgodność z przepisami prawa UE nakładającego w tym zakresie na instytucje kredytowe obowiązki analogiczne do wymogów przewidzianych dla firm inwestycyjnych. Ostatecznie zdecydowano o nieuwzględnieniu ww. propozycji organu nadzoru w przedmiotowym projekcie ustawy ze względu na fakt, że gromadzone w bankach instrumenty finansowe należące do klientów tych banków z tytułu świadczonych przez banki usług nie powinny być obejmowane systemem gwarantowania depozytów (rozszerzenie zakresu ochrony gwarantowanej przez środki zgromadzone w BFG), lecz ujęte w systemie rekompensat. Ministerstwo Finansów planuje podjęcie odpowiednich działań mających na celu uregulowanie tej kwestii i pozostaje otwarte na zgłoszoną również przez KNF propozycję rozwiązania przedmiotowego problemu przez włączenie KDPW w strukturę BFG i prowadzenia dwóch systemów równolegle.

Ponadto w projekcie nie została uwzględniona propozycja zgłoszona przez NBP, aby w przedmiotowym projekcie ustawy artykuł zmieniający ustawę o NBP (art. 4 projektu) zawierał – poza zmianą dotyczącą art. 43 – również zmiany wynikające z konieczności dostosowania prawodawstwa polskiego do rozporządzenia WE Nr 958/2007 EBC z dnia 27 lipca 2007 r. dotyczącego danych statystycznych w zakresie aktywów i zobowiązań funduszy inwestycyjnych. Ostatecznie ustalono jednak, że zmiany wynikające z konieczności dostosowania prawodawstwa polskiego do ww. rozporządzenia EBC nie są bezpośrednio związane ze zmianą ustawy o BFG i nie były przedmiotem uzgodnień międzyresortowych i w związku z tym nie powinny być włączone

do przedmiotowego projektu ustawy. Kwestie te będą uregulowane w odrębnej ustawie o zmianie ustawy o NBP.

Projekt nie uwzględnia również propozycji BFG dotyczącej rozszerzenia składu Komisji Nadzoru Finansowego o Prezesa Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Należy przede wszystkim wskazać, że propozycja ta nie jest bezpośrednio związana z przedmiotowym projektem ustawy i kwestia ta może być analizowana przy ewentualnej nowelizacji ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym. Niemniej jednak należy dodać, że pomimo tego, iż w skład Komisji Nadzoru Finansowego nie wchodzi przedstawiciel BFG, to przedmiotowy projekt ustawy daje Funduszowi możliwość kontrolowania podmiotów, którym udzielił pomocy finansowej.

Negatywnie została rozpatrzona także propozycja ZBP dotycząca Funduszu Restrukturyzacji Banków Spółdzielczych. W kontekście powyższego należy wskazać, że banki spółdzielcze zobowiązane były do osiągnięcia do dnia 31 grudnia 2007 r. minimalnego poziomu funduszy własnych o równowartości w zł 1 000 000 euro. W chwili obecnej można zatem rozważać udzielanie pomocy bankom spółdzielczym ze środków FRBS – bez konieczności odpowiedniego dodatkowego zaangażowania wypracowywanych zysków. W zakresie FRBS nie uwzględniono również uwagi ZBP dotyczącej wprowadzenia nowej pozycji finansowania FRBS z „innych źródeł”. Propozycja ZBP wydawała się być niejasna i zbyt ogólna jak na rozwiązanie rangi ustawowej. Nie uwzględniono również proponowanego przez ZBP uwzględnienia w dokapitalizowaniu banków spółdzielczych (80 % progu dokapitalizowania przy wsparciu procesów łączenia banków) funduszu ryzyka ogólnego. W chwili obecnej nie wydaje się konieczne rozszerzenie odpisów z zysku na inne fundusze niż fundusz na zwiększenie funduszu zasobowego lub rezerwowego.

Należy zaznaczyć, że tworzenie tego funduszu jest już w pewien sposób uprzywilejowane pod względem podatkowym w związku z tym, że rezerwa na ryzyko ogólne stanowi w całości koszty uzyskania przychodów. Zgodnie

z art. 130 ustawy – Prawo bankowe banki mogą tworzyć w ciężar kosztów rezerwę na ryzyko ogólne, służącą pokryciu niezidentyfikowanego ryzyka związanego z prowadzeniem działalności bankowej. Banki tworzą i rozwiązują tę rezerwę na podstawie oceny tego ryzyka, uwzględniającej w szczególności wielkość należności oraz udzielonych zobowiązań pozabilansowych.

Wielkość rocznego odpisu na rezerwę na ryzyko ogólne, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- co najwyżej 1,5 % niespłaconej kwoty kredytów i pożyczek pieniężnych pomniejszonej o kwotę kredytów i pożyczek pieniężnych, zaklasyfikowanych zgodnie z odrębnymi przepisami do kategorii straconych według stanu na koniec poprzedniego roku obrotowego,
- nie więcej niż kwota odpisu dokonanego w bieżącym roku obrotowym z zysku za rok poprzedni na fundusz ogólnego ryzyka.

Projektodawca nie podzielił również uwag Narodowego Banku Polskiego dotyczącego wątpliwości co do zgodności proponowanych zapisów art. 34 z opinią Europejskiego Banku Centralnego w zakresie zgodności z TWE oraz możliwością udzielenia kredytu wyłącznie w przypadku „pilnych potrzeb”. W odniesieniu do ww. dotyczących uregulowania problematyki udzielania kredytu przez NBP w projektowanym art. 34 ust. 3 ustawy o BFG oraz w art. 43 ustawy o NBP i zgodności tych przepisów z opinią EBC należy wskazać, że kwestia ta była przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Komisji Prawniczej w dniu 9 lipca 2008 r. Na posiedzeniu tym ustalono, że w związku z opinią EBC i wskazanymi w niej warunkami na jakich bank centralny może udzielać kredytu BFG, jest konieczne doprecyzowanie w art. 34 ust. 3 ustawy o BFG, że NBP może udzielić BFG kredytu krótkoterminowego jedynie pod warunkiem ustanowienia odpowiedniego zabezpieczenia udzielanego kredytu. Stwierdzono bowiem, że takie doprecyzowanie pozwoli na wyeliminowanie ewentualnej niezgodności zapisów ustawy z opinią EBC.

NBP zwraca również uwagę na fakt, że zgodnie z opinią Europejskiego Banku Centralnego, bank centralny może udzielić BFG kredytu jedynie w braku innych

źródeł finansowania. NBP wskazuje, że zdaniem EBC zadania BFG w zakresie ochrony wkładów gwarantowanych powinny być finansowane raczej w drodze zwiększenia opłat wnoszonych przez banki niż przez finansowanie ich kredytem udzielonym przez NBP. Należy jednak podkreślić, że obecnie, zgodnie z art. 34 ust. 4, Rada Ministrów ma możliwość a nie obowiązek podwyższenia poziomu składek wpłacanych przez banki na rzecz BFG. Poza tym należy pamiętać, że wydanie rozporządzenia przez Radę Ministrów, które pozwoliłoby na podwyższenie składek wpłacanych na rzecz BFG wiąże się z koniecznością przeprowadzenia (często czasochłonnego) procesu legislacyjnego, co de facto może kłócić się z celem wydania ww. rozporządzenia, tj. pozyskania środków na pokrycie pilnych, naglących potrzeb Funduszu. Możliwość wydania przedmiotowego rozporządzenia jest ograniczona wyłącznie wyczerpaniem środków znajdujących się w danym momencie w dyspozycji Funduszu. Wątpliwości mógłby budzić również moment rozpoczęcia naliczania składki zgodnie z nową stawką – podwyższenie składki będzie następować z dniem wejścia w życie rozporządzenia, czy też np. od dnia 1 stycznia następnego roku. Wydaje się bowiem, że rozpoczęcie naliczania składki zgodnie z nową, podwyższoną stawką od dnia wejścia w życie może być uznane za niezgodne z Konstytucją RP. W orzecznictwie TK wykształciła się (wyrok z dnia 29 marca 1994 r., K 13/93, OTK 1994, nr 1, poz. 6; wyrok z dnia 24 maja 1994 r., K 1/94, OTK 1994, nr 1, poz. 10; wyrok z dnia 15 marca 1995 r., K 1/95, OTK 1995, nr 1, poz. 7; wyrok z dnia 12 stycznia 1995 r., K 12/94, OTK 1995, nr 1, poz. 2) i utrzymała pod rządami obowiązującej Konstytucji RP (wyrok z dnia 25 listopada 1997 r., K 26/97, OTK 1997, nr 5 i 6, poz. 64 oraz wyrok z dnia 5 stycznia 1999 r., K 27/98, OTK 1999, nr 1, poz. 1) zasada określająca zakaz wprowadzania zmian w prawie podatkowym w czasie trwania roku podatkowego oraz nakaz dokonywania i ogłaszania tych zmian w roku poprzednim.

Ponadto w odniesieniu do argumentu NBP dotyczącego tego, że w projekcie ustawy należy doprecyzować, iż kredyt może być udzielany jedynie w celu pokrycia pilnych potrzeb Funduszu (ma się odnosić do „naglących potrzeb”) należy zauważyć, że zgodnie z projektowanym art. 34 ust. 3 NBP może udzielić BFG kredytu jedynie po wyczerpaniu środków, o których mowa w art. 45 ustawy o BFG, przy jednoczesnym wystąpieniu zagrożenia stabilności systemu bankowego. Zapis taki

jednoznacznie wskazuje, że bank centralny udziela Funduszowi kredytu jedynie w wyjątkowych sytuacjach, bo za taką uznać należy wyczerpanie środków Funduszu przy jednoczesnym wystąpieniu zagrożenia stabilności systemu bankowego.

Stały Komitet Rady Ministrów w dniu 28 sierpnia 2008 r. rekomendował Radzie Ministrów przyjęcie projektu ustawy, nie popierając zdania odrębnego NBP zarówno w kwestii składu Rady Funduszu, jak również wątpliwości związanych z opinią EBC.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa, projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej resortu. Żaden podmiot uprawniony nie zgłosił uwag ani zainteresowania uczestniczeniem w procesie legislacyjnym.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1992/08/DP/pk

Warszawa, dnia 4 września 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu *ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym*, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

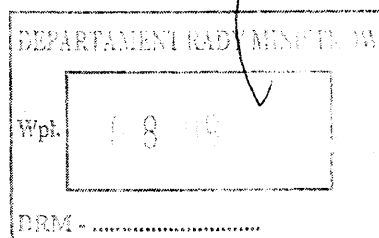
Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo z dnia 03.09.2008 r. nr RM-10-145-08) pozwalam sobie wyrazić opinię, że **projekt ten jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pani Katarzyna Zajdel – Kurowska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

2008-09-04

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 2008 r.

w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu.

Na podstawie art. 3 ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474 oraz z 2008 r. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu nadaje się statut stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1995 r. w sprawie nadania statutu Bankowemu Funduszowi Gwarancyjnemu (Dz. U. Nr 21, poz. 113 z późn. zm.²⁾).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Załącznik

STATUT BANKOWEGO FUNDUSZU GWARANCYJNEGO

I. Postanowienia ogólne

§ 1. Bankowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej "Funduszem", działa na podstawie ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474 oraz z 2008 r. Nr, poz.), zwanej dalej "ustawą", oraz na podstawie postanowień niniejszego statutu.

§ 2. Siedzibą Funduszu jest Warszawa.

§ 3. Fundusz posiada osobowość prawną.

II. Organizacja Funduszu

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 126, poz. 808, z 2000 r. Nr 12, poz. 137 oraz z 2001 r. Nr 16, poz. 174).

§ 4. Organami Funduszu są Rada Funduszu i Zarząd Funduszu.

§ 5. Skład i tryb powoływania i odwoływania Rady Funduszu oraz wygaśnięcia mandatu jej członków określa ustawa.

§ 6. 1. Rada Funduszu podejmuje uchwały na posiedzeniach w trybie określonym w ustawie.

2. Uchwały w sprawie odwołania Zarządu Funduszu lub poszczególnych jego członków, a także w sprawach, o których mowa w § 12 pkt 2 i 3, Rada Funduszu podejmuje przy akceptacji co najmniej 3 członków Rady w głosowaniu tajnym.

§ 7. 1. Przewodniczący i członkowie Rady Funduszu są powoływani i odwoływani w trybie określonym w ustawie.

2. Powołanie członków Rady Funduszu przez Związek Banków Polskich następuje w sposób zapewniający reprezentację całego sektora bankowego, z uwzględnieniem jego struktury kapitałowej. Związek Banków Polskich powołuje i odwołuje członków Rady Funduszu na Walnym Zgromadzeniu w głosowaniu tajnym. Uchwały w sprawie powołania i odwołania członków Rady Funduszu są podejmowane zwykłą większością głosów.

3. Przewodniczący i członkowie Rady Funduszu nie pozostają z Funduszem w stosunku pracy.

§ 8. Liczbę członków Zarządu Funduszu, tryb ich powoływania, odwoływania i wygaśnięcia mandatu określa ustawa.

§ 9. Prezes Zarządu Funduszu jest uprawniony do dokonywania wszelkich czynności z zakresu prawa pracy wobec pracowników Funduszu.

§ 10. 1. Rada Funduszu i Zarząd Funduszu wykonują swoje funkcje przy pomocy Biura Funduszu.

2. Do zakresu działania Biura Funduszu należy:

- 1) zapewnienie merytorycznej i technicznej obsługi organów Funduszu w związku z realizacją gwarancji, udzielaniem pomocy bankom oraz koordynacją wykonywania zadań funduszu;
- 2) gromadzenie i analizowanie informacji, w szczególności dotyczących podmiotów objętych systemem gwarantowania;
- 3) prowadzenie obsługi prawnej, w szczególności opiniowanie czynności prawnych dokonywanych przez Fundusz, reprezentowanie Funduszu w postępowaniu sądowym, administracyjnym oraz przed innymi organami orzekającymi;
- 4) prowadzenie spraw administracyjnych i spraw personalnych Funduszu;
- 5) prowadzenie gospodarki finansowej Funduszu;
- 6) wydawanie biuletynu Funduszu.

3. Regulamin organizacyjny Biura Funduszu ustalający strukturę organizacyjną oraz zasady działania Biura Funduszu określa uchwałą Zarząd Funduszu w uzgodnieniu z Radą Funduszu.

III. Szczegółowe zadania organów Funduszu

§ 11. Zadania Funduszu realizują jego organy w ramach uprawnień nadanych ustawowo oraz szczegółowo określonych w niniejszym statucie.

Rada Funduszu

§ 12. Wykonując nadzór nad działalnością Funduszu, Rada Funduszu może:

- 1) uchylać zalecenia dla Zarządu Funduszu, w szczególności w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wykonaniu przez Zarząd jego zadań;
- 2) zawiesić wykonanie albo uchylić uchwałę Zarządu Funduszu sprzeczną z prawem lub uchwałą Rady Funduszu;
- 3) zawieszać w czynnościach członków Zarządu Funduszu.

§ 13. Wykonując kontrolę nad działalnością Funduszu, Rada i poszczególni jej członkowie działający z upoważnienia Rady badają pełny zakres działalności Funduszu, a w szczególności:

- 1) sprawdzają akta i dokumentację;
- 2) dokonują kontroli majątku Funduszu i kontroli finansowej;
- 3) wydają polecenia złożenia przez pracowników Funduszu sprawozdań i wyjaśnień;
- 4) uczestniczą w posiedzeniach Zarządu Funduszu.

§ 14. Informacje uzyskane przez członków Rady Funduszu przy pełnieniu przez nich obowiązków stanowią tajemnicę służbową.

§ 15. 1. Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, określa na dany rok wysokość stawki obowiązkowej opłaty rocznej, zgodnie z art. 13 i 14 ustawy.

2. Rada Funduszu, na wniosek Zarządu, ustala stawkę określającą wysokość funduszy ochrony środków gwarantowanych, o których mowa w art. 25 ustawy, tworzonych przez podmioty objęte systemem gwarantowania.

3. Wysokość stawek, o których mowa w ust. 1 i 2, na dany rok kalendarzowy jest określana przez Radę Funduszu do dnia 30 listopada poprzedniego roku kalendarzowego i podawana do wiadomości podmiotom objętym systemem gwarantowania w terminie 14 dni od dnia podjęcia uchwały przez Radę Funduszu.

4. Rada Funduszu, podając do wiadomości wysokość stawki opłaty rocznej, określa dzień, na który stan aktywów ważonych ryzykiem, o których mowa w art. 13 ustawy, będzie stanowił podstawę wyliczenia opłaty rocznej, oraz termin, w którym banki obowiązane są do jej wniesienia.

§ 16. Rada Funduszu określa uchwałą formy, warunki i tryb udzielania pomocy finansowej bankom, zgodnie z zasadami wynikającymi z ustawy oraz z ustawy z dnia 7 grudnia 2000 r. o funkcjonowaniu banków spółdzielczych, ich zrzeszaniu się i bankach zrzeszających (Dz. U. Nr 119, poz. 1252, z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o funkcjonowaniu banków spółdzielczych".

§ 17. Rada Funduszu sprawuje nadzór nad umownym systemem gwarantowania środków pieniężnych.

Zarząd Funduszu

§ 18. Zarząd Funduszu na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 5 ustawy, corocznie, nie później niż do dnia 15 listopada każdego roku kalendarzowego, przedstawia Radzie Funduszu wnioski w sprawie ustalenia na rok następny wysokości stawki stosowanej do obliczania obowiązkowej opłaty rocznej, o której mowa w art. 13 i 14 ustawy, oraz stawki określającej wysokość funduszy ochrony środków gwarantowanych, o których mowa w art. 25 ustawy.

§ 19. Zarząd Funduszu sprawdza prawidłowość naliczenia opłaty rocznej przez podmioty objęte systemem gwarantowania, w oparciu o dane umożliwiające taką weryfikację, przekazane przez Narodowy Bank Polski i banki.

§ 20. Zarząd Funduszu w drodze uchwały określa sposób przekazywania informacji, o których mowa w art. 26 ust. 4 ustawy, oraz wzory formularzy sprawozdań przesyłanych przez podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania.

§ 21. Zarząd Funduszu w drodze uchwały określa wzór listy deponentów sporządzanej przez syndyka.

§ 22. 1. Uchwałę o przekazaniu syndykowi masy upadłości kwot na wypłatę środków gwarantowanych, o której mowa w art. 28 ustawy, zarząd ogłasza w piśmie o zasięgu ogólnokrajowym i w biuletynie Funduszu oraz przesyła listem poleconym podmiotom objętym systemem gwarantowania, a także informuje na piśmie Narodowy Bank Polski.

2. Zarząd Funduszu dokonuje zgłoszenia do masy upadłości wierzytelności, o których mowa w art. 30 ustawy, jednocześnie z przekazaniem środków, o których mowa w ust. 1.

3. Tryb wykonywania kontroli przestrzegania warunków wypłat środków gwarantowanych przez syndyka, o której mowa w art. 28 ust. 6 ustawy, Zarząd Funduszu określa w drodze uchwały.

4. Treść uchwały, o której mowa w ust. 3, Zarząd Funduszu przekazuje syndykom jednocześnie z przekazaniem kwot na wypłatę środków gwarantowanych.

§ 23. 1. Zarząd jest obowiązany do bieżącego gromadzenia i analizowania informacji dotyczących sytuacji finansowej podmiotów objętych systemem gwarantowania.

2. Porozumienia w sprawie zakresu, trybu i form przekazywania informacji określonych w art. 38 ust. 4 ustawy wymagają, przed zawarciem przez Zarząd Funduszu, opinii Rady Funduszu.

§ 24. Zarząd Funduszu, po uzgodnieniu z Radą zakresu informacji niezbędnych do wykonywania ustawowych zadań Funduszu, występuje do Prezesa Narodowego Banku Polskiego z wnioskiem przewidzianym w art. 38 ust. 7 ustawy.

§ 25. 1. Udzielenie pomocy finansowej podmiotom objętym systemem gwarantowania następuje na podstawie uchwały Zarządu Funduszu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Udzielenie pomocy finansowej ze środków:

1) funduszu pomocowego w wysokości przekraczającej równowartość w złotych kwoty 6.000.000 EURO,

2) funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych w wysokości przekraczającej równowartość w złotych kwoty 2.000.000 EURO

- następuje po uprzednim uzyskaniu opinii Rady Funduszu.

3. Do wyliczenia wartości EURO w złotych przyjmuje się kurs średni ogłaszany przez Narodowy Bank Polski, obowiązujący w dniu wystąpienia Zarządu Funduszu o wyrażenie opinii, o której mowa w ust. 2.

§ 26. 1. Zarząd Funduszu kontroluje prawidłowość wykorzystania pomocy udzielonej podmiotowi objętemu obowiązkowym systemem gwarantowania oraz realizację programu postępowania naprawczego banku, z punktu widzenia celowości i efektywności wykorzystania

środków oraz zgodności z prawem i postanowieniami umów, na podstawie których Fundusz udzielił pomocy.

2. Zasady wykonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, określa Zarząd w drodze uchwały.

IV. Zasady gospodarki finansowej

§ 27. 1. Fundusz tworzy następujące fundusze własne:

- 1) fundusz statutowy,
- 2) fundusz pomocowy,
- 3) fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych,
- 4) fundusz zapasowy,
- 5) fundusz z aktualizacji wyceny.

2. Rada Funduszu, na wniosek Zarządu Funduszu, podejmuje uchwałę o utworzeniu innych funduszy, jeżeli obowiązek ich tworzenia wynika z innych ustaw.

§ 28. 1. Fundusz statutowy tworzony jest w celu zapewnienia środków na nabycie rzeczowego majątku trwałego Funduszu oraz wypłat środków gwarantowanych, po wyczerpaniu innych źródeł finansowania tych wypłat, przewidzianych w art. 15 ustawy, oraz funduszu zapasowego.

2. Na fundusz statutowy składają się środki pochodzące z następujących źródeł:

- 1) dotacji udzielonych na wniosek Funduszu z budżetu państwa na zasadach określonych w prawie budżetowym.
- 2) nadwyżki bilansowej, o której mowa w art. 16 ust. 2a ustawy - w części określonej uchwałą Rady Funduszu, przewidzianą w § 35 ust. 4.

§ 29. 1. Fundusz pomocowy jest tworzony w celu zapewnienia środków na finansowanie zadań Funduszu w zakresie udzielania pomocy podmiotom objętym systemem gwarantowania.

2. Na fundusz pomocowy składają się środki pochodzące z:

- 1) wpłat podmiotów objętych obowiązkowym systemem gwarantowania z tytułu opłat rocznych, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy;
- 2) funduszu zapasowego - w części określonej uchwałą Rady Funduszu, przewidzianą w § 30 ust. 4;
- 4) nadwyżki bilansowej, o której mowa w art. 16 ust. 2 ustawy - w części określonej uchwałą Rady Funduszu, przewidzianą w § 35 ust. 4, na zasadach określonych w art. 16 ust. 2.

3. Dla celów ewidencyjnych fundusz pomocowy dzieli się na fundusz pomocowy do wykorzystania i fundusz pomocowy wykorzystany.

4. Udzielone przez Fundusz pożyczki, zrealizowane gwarancje, poręczenia i nabyte wierzytelności zmniejszają stan funduszu pomocowego do wykorzystania, powiększając jego część wykorzystaną.

5. Spłata pożyczek oraz kwoty uzyskane z tytułu wierzytelności wynikających z udzielonych gwarancji i poręczeń, a także ze sprzedaży nabytych uprzednio wierzytelności zwiększają stan funduszu pomocowego do wykorzystania, zmniejszając część funduszu pomocowego wykorzystanego.

6. W celu zabezpieczenia należności uznanych za zagrożone z tytułu udzielonych pożyczek, gwarancji i poręczeń, a także nabytych wierzytelności Fundusz tworzy rezerwy zmniejszające stan funduszu pomocowego.

7. Rozwiązanie rezerw, o których mowa w ust. 6, zwiększa stan funduszu pomocowego do wykorzystania.

8. Wyplata środków funduszu pomocowego następuje zgodnie z umową zawartą z podmiotem objętym systemem gwarantowania na podstawie uchwały Zarządu Funduszu o udzieleniu zwrotnej pomocy finansowej, o której mowa w § 25.

§ 30. 1. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych jest tworzony do zapewnienia środków finansowych na cele określone w art. 35 ust. 3 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.

2. Na fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych składają się środki wraz z odsetkami pochodzące z następujących źródeł:

- 1) zlikwidowanego Funduszu Rozwoju Banków Spółdzielczych, o którym mowa w art. 32 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych,
- 2) wypłacone z budżetu państwa środki z tytułu wykupu obligacji, określonych w art. 33 ust. 1, 3 i 4 ustawy o funkcjonowaniu banków spółdzielczych.
3. Przepisy § 29 ust. 3-8 stosuje się odpowiednio.

§ 31. 1. Fundusz zapasowy tworzony jest w celu zapewnienia środków na pokrycie ewentualnych strat bilansowych, a także na bieżącą realizację zadań statutowych Funduszu po wyczerpaniu ustawowych źródeł ich finansowania.

2. Fundusz zapasowy tworzony jest z nadwyżki bilansowej, o której mowa w art. 16 ust. 2b ustawy - w części określonej uchwałą Rady Funduszu, przewidzianą w § 36 ust. 4.

3. Fundusz zapasowy może być wykorzystany na:

- 1) pokrycie straty bilansowej;
- 2) wypłaty środków gwarantowanych;
- 3) zasilenie funduszu pomocowego.

4. Decyzję o wykorzystaniu funduszu zapasowego na cele określone w ust. 3 podejmuje, na wniosek Zarządu, Rada Funduszu w drodze uchwały.

§ 32. 1. Fundusz z aktualizacji wyceny służy do ewidencji zmian wartości środków trwałych na skutek aktualizacji ich wyceny, przeprowadzanych w oparciu o obowiązujące w tym zakresie przepisy.

2. Fundusz z aktualizacji wyceny ulega zwiększeniu każdorazowo w wyniku podwyższenia wartości środków trwałych.

3. Fundusz z aktualizacji wyceny ulega zmniejszeniu o część różnic z aktualizacji wyceny środków trwałych - uprzednio stanowiących majątek Funduszu, a następnie zbywanych, objętych darowiznami lub zlikwidowanych.

4. Zmiany, o których mowa w ust. 3, dotyczą także zwiększenia funduszu zapasowego.

§ 33. Środki pieniężne oraz papiery wartościowe Funduszu są gromadzone w Narodowym Banku Polskim na rachunku bieżącym, rachunkach lokat terminowych, wyodrębnionym rachunku specjalnym rozliczeń gwarancyjnych, w Centralnym Rejestrze Bonów Skarbowych i Rejestrze Bonów Pieniężnych Narodowego Banku Polskiego oraz w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych lub w wybranym przez Fundusz biurze maklerskim.

§ 34. 1. W celu realizacji zadań w zakresie funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania środków pieniężnych Fundusz tworzy wyodrębniony rachunek specjalny rozliczeń gwarancyjnych w Narodowym Banku Polskim.

2. Na rachunek specjalny rozliczeń gwarancyjnych wpływają:

- 1) wpłaty z funduszy ochrony środków gwarantowanych, dokonywane przez podmioty objęte systemem gwarantowania, na podstawie uchwały Zarządu Funduszu, o której mowa w art. 28 ustawy;
- 2) środki odzyskane przez Fundusz z masy upadłości w przypadkach, o których mowa w art. 35 ust. 3 ustawy, w tym w przypadku niedokonania w terminie wpłat, o których mowa w pkt 1, przez podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania;
- 3) środki z nie wykorzystanego funduszu pomocowego przekazywane zgodnie z uchwałą Rady Funduszu podjętą na wniosek Zarządu Funduszu, jeżeli wysokość środków, o których mowa w pkt 1 i 2, jest niewystarczająca;
- 4) środki z funduszu zapasowego na podstawie uchwały Rady Funduszu podjętej w trybie przewidzianym w § 31 ust. 4;
- 5) środki z funduszu statutowego, po wyczerpaniu środków finansowych wymienionych w pkt 1, 2, 3 i 4, z zastrzeżeniem art. 34 ust. 2 ustawy;
- 6) środki uzyskane zgodnie z art. 34 ust. 3 i 4 ustawy.

3. Podstawą przekazania środków z rachunku specjalnego rozliczeń gwarancyjnych syndykowi jest uchwała Zarządu Funduszu, o której mowa w art. 28 ust. 1 ustawy.

4. Środki wyegzekwowane przez Fundusz w związku z niedokonaniem w terminie wpłat, o których mowa w ust. 2 pkt 1, przez podmioty objęte obowiązkowym systemem gwarantowania zwiększają kwoty odzyskane z masy upadłości w wysokości odpowiadającej kwotom przeniesionym na rachunek specjalny rozliczeń gwarancyjnych, zgodnie z treścią ust. 2 pkt 2.

§ 35. 1. Podstawą gospodarki finansowej Funduszu jest roczny plan finansowy, sporządzany przez Zarząd Funduszu i uchwalany przez Radę Funduszu w terminie do końca roku obrotowego poprzedzającego rok, którego dotyczy.

2. Plan finansowy powinien posiadać wyodrębnione części dotyczące:

- 1) planowanej wysokości funduszu ochrony środków gwarantowanych oraz przewidywanego jego wykorzystania;
- 2) planowanej wysokości funduszu pomocowego, z uwzględnieniem spłat pożyczek i przewidywanego jego wykorzystania;
- 3) planowanego wyniku finansowego, z uwzględnieniem:
 - a) przychodów z tytułu odsetek i prowizji od udzielonej bankom zwrotnej pomocy,
 - b) innych wpływów z działalności Funduszu,
 - c) wydatków na utrzymanie organów Funduszu i Biura Funduszu,
 - d) innych wydatków związanych z działalnością Funduszu,
- 4) stanu majątkowego Funduszu.

§ 36. 1. Koszty ponoszone i przychody otrzymane z tytułu działalności Funduszu są odnoszone bezpośrednio na rachunek zysków i strat i wykazywane oddzielnie: koszty, przychody, zyski i straty nadzwyczajne - w układzie rodzajowym.

2. Kwoty odpowiadające przedawnionym roszczeniom, o których mowa w art. 23 ust. 5 ustawy, są wykazywane jako pozostałe przychody operacyjne Funduszu.

3. Nadwyżka bilansowa, jako dodatni wynik finansowy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.),

powiększa fundusze statutowy i zapasowy, z tym że fundusz statutowy co najmniej do wysokości zabezpieczającej utrzymanie jego wartości zwaloryzowanej o stopę wskaźnika inflacji.

3. W przypadkach gdy wysokość nadwyżki nie pozwala na zwiększenie funduszu statutowego do wysokości zabezpieczającej utrzymanie jego wartości zwaloryzowanej o stopę wskaźnika inflacji, cała nadwyżka powiększa fundusz statutowy.

4. Decyzję o sposobie podziału nadwyżki bilansowej, jak i o wykorzystaniu funduszu zapasowego na pokrycie straty bilansowej zgodnie z § 31, podejmuje Rada Funduszu w drodze uchwały podjętej na wniosek Zarządu po zatwierdzeniu przez Radę Ministrów rocznego sprawozdania finansowego.

§ 37. Fundusz prowadzi księgi rachunkowe na zasadach ogólnych, z uwzględnieniem szczególnych zasad rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia ... 2008 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. Nr, poz.).

§ 38. 1. Sprawozdanie z działalności Funduszu i sprawozdanie finansowe wraz z wynikami badania, o którym mowa w art. 17 ust. 2 ustawy, przygotowuje Zarząd Funduszu.

2. Sprawozdanie finansowe jest przedstawiane Radzie Funduszu w terminie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 ustawy.

3. Rada Funduszu podejmuje uchwałę w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Funduszu oraz zbadanego sprawozdania finansowego i przedkłada je Radzie Ministrów do zatwierdzenia do dnia 30 czerwca każdego roku.

§ 39. Rokiem obrotowym Funduszu jest rok kalendarzowy.

Minister Finansów

UZASADNIENIE

Zmiana niniejszego rozporządzenia wynika ze zmiany upoważnienia ustawowego do wydania niniejszego rozporządzenia. W związku z wejściem w życie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz. ...) niezbędne stało się wydanie rozporządzenia w sprawie nadania statutu BFG przez Ministra Finansów, a nie jak dotychczas - Radę Ministrów. Projekt rozporządzenia wprowadza zmiany merytoryczne zgodne z rozwiązaniami ustawowymi:

- zmiana liczby członków Rady BFG - par. 6
- zmiany zasad zasilania Funduszy BFG - par. 28, 29 i 30,
- datę przedstawienia przez Radę Funduszu sprawozdania finansowego i sprawozdania z działalności Funduszu - par. 37

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na podmioty gospodarcze należące do sektora finansowego, tj. banki.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje powstania dochodów i wydatków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmian na rynku pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie przepisów rozporządzenia nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Źródła finansowania

Zakres przedmiotowy rozporządzenia jest neutralny z punktu widzenia obciążeń budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z

w sprawie obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wierzytelnościami nabywanymi od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności.

Na podstawie art. 4 ust. 2a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474 oraz z 2008 r. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa formę organizacyjno-prawną, szczegółowe zasady, zakres i tryb obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej "Funduszem", wierzytelnościami nabywanymi przez Fundusz od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności, zwanymi dalej "wierzytelnościami".

§ 2. Fundusz, działając w zakresie udzielania pomocy bankom, nabywa i zbywa wierzytelności, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 3. Fundusz dokonuje obrotu wierzytelnościami przy pomocy Biura Funduszu.

§ 4. 1. Fundusz może nabywać bezsporne wierzytelności pieniężne banków, z wyjątkiem wierzytelności zagrożonych.

2. Do wierzytelności zagrożonych zalicza się w szczególności wierzytelności:

1) których opóźnienie w spłacie należności głównej lub odsetek wynosi więcej niż 3 miesiące;

2) wobec dłużników postawionych w stan likwidacji, z wyjątkiem gdy likwidacja następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397, z późn. zm.²⁾);

3) wobec dłużników, co do których została ogłoszona upadłość;

4) wobec dłużników, przeciwko którym bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego lub rozpoczął postępowanie mające na celu zaspokojenie swojej należności z przedmiotów zabezpieczenia w innym trybie;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 240, poz. 2055, z 2003 r. Nr 60, poz. 535 i Nr 90, poz. 844, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 116, poz. 1207, Nr 123, poz. 1291 i Nr 273, poz. 2703 i 2722, z 2005 r. Nr 167, poz. 1400, Nr 169, poz. 1418 i Nr 184, poz. 1539 oraz z 2006 r. Nr 107, poz. 721 i Nr 208, poz. 1532.

- 5) wobec dłużników, których miejsce pobytu jest nieznane i których majątek nie został ujawniony;
- 6) wobec dłużników, których sytuacja ekonomiczno-finansowa pogorszyła się nieodwracalnie w sposób uniemożliwiający spłacenie długu;
- 7) obciążone prawami na rzecz osób trzecich, a także zajęte w postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym.

§ 5. Nabywanie przez Fundusz wierzytelności banków może być finansowane wyłącznie ze środków funduszu pomocowego w wysokości nie przekraczającej 20% funduszu pomocowego do wykorzystania w danym roku.

§ 6. 1. Nabycie wierzytelności następuje na wniosek zainteresowanego banku.

2. Bank występujący z wnioskiem o nabycie przez Fundusz wierzytelności powinien dołączyć do wniosku wykaz wierzytelności oferowanych do zbycia wraz z ich opisem oraz kompletem dokumentów pozwalających na ocenę stanu prawnego i faktycznego tych wierzytelności.

3. Opis, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie dłużnika banku wraz z przedstawieniem jego sytuacji finansowej;
- 2) kwotę wierzytelności ze wskazaniem należności głównej, odsetek i innych należności ubocznych;
- 3) datę powstania wierzytelności oraz terminy i warunki jej spłaty;
- 4) informacje o ustanowionych zabezpieczeniach wierzytelności;
- 5) dotychczasowy przebieg działań w zakresie dochodzenia należności wynikających z wierzytelności.

§ 7. 1. Fundusz ustala, które z oferowanych przez bank wierzytelności mogą być nabyte przez Fundusz i zawiadamia o tym bank.

2. Przy wyborze wierzytelności do nabycia Fundusz kieruje się oceną sytuacji finansowej banku-wnioskodawcy i analizą jakości wykazanych przez niego wierzytelności, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości ich spłaty.

§ 8. Fundusz zawiera z bankiem umowę określającą warunki nabywania wierzytelności tego banku.

§ 9. 1. Fundusz może zbyć wierzytelność za cenę niższą niż cena jej nabycia, z zastrzeżeniem § 10 ust. 4.

2. Cena zbycia wierzytelności nie może być niższa niż 50% ceny jej nabycia.

§ 10. 1. W umowie nabycia przez Fundusz wierzytelności można zastrzec możliwość odkupu tej wierzytelności przez bank zbywający.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, w części dotyczącej odkupu powinna określać:

- 1) termin, do którego bank może wykonać prawo odkupu wierzytelności,
- 2) cenę odkupu,
- 3) formę i terminy zapłaty przez bank.

3. Cena odkupu, o której mowa w ust. 2 pkt 2, powinna uwzględniać cenę zakupu wierzytelności wraz z kosztami związanymi z zakupem poniesionymi przez Fundusz, powiększoną co najmniej o stopę oprocentowania, jaka jest pobierana przy udzielaniu bankom

pomocy w formie pożyczki, oraz pomniejszoną o kwotę stanowiącą różnicę między częścią wierzytelności odzyskaną przez Fundusz w okresie od nabycia tej wierzytelności od banku do jej odkupu przez bank a kosztami poniesionymi przez Fundusz w związku z odzyskaniem tej części wierzytelności.

4. W przypadku skorzystania przez bank zbywający z prawa odkupu zastrzeżonego w umowie nabycia wierzytelności, cena zbycia wierzytelności przez Fundusz nie może być niższa niż cena odkupu, ustalona zgodnie z ust. 3.

5. Fundusz, w terminie określonym w umowie, przekaze bankowi odkupującemu wierzytelności informacje o rodzajach i skutkach działań, jakie podjął w stosunku do dłużnika.

§ 11. Nabywając wierzytelność, co do której zostało zastrzeżone prawo odkupu, Fundusz może żądać ustanowienia zabezpieczenia należności wynikających z takiej wierzytelności.

§ 12. 1. Fundusz może zbyć osobie trzeciej, z zastrzeżeniem § 13, nabytą od banku wierzytelność, o ile w umowie o nabycie wierzytelności nie postanowiono inaczej.

2. Nabyte od banków wierzytelności, z zastrzeżeniem § 13, Fundusz zbywa w drodze pisemnego przetargu nieograniczonego lub w drodze oferty ogłoszonej publicznie (sprzedaż publiczna). W ofercie ogłoszonej publicznie Fundusz określa cenę sprzedaży wierzytelności.

3. Zamiar sprzedaży wierzytelności Fundusz ogłasza co najmniej w jednym dzienniku o zasięgu ogólnopolskim oraz w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie.

4. Wyznaczony przez Fundusz termin składania ofert nie może być krótszy niż 3 tygodnie od daty ogłoszenia przetargu.

5. Przystępujący do przetargu wnoszą wadium w wysokości określonej przez Fundusz. Fundusz może odstąpić od pobierania wadium od przystępujących do danego przetargu.

6. Fundusz dokonuje wyboru najkorzystniejszej oferty w ciągu dwóch tygodni od upływu terminu składania ofert. Kryterium wyboru najkorzystniejszej oferty stanowi w szczególności cena zakupu od Funduszu wierzytelności oraz warunki płatności zaproponowane przez oferenta.

7. Fundusz informuje o wyborze oferty, zamieszczając, w miejscu publicznie dostępnym w swojej siedzibie, ogłoszenie wskazujące firmę (nazwę) i siedzibę tego, którego ofertę wybrano.

8. Fundusz zawiera z wybranym oferentem pisemną umowę sprzedaży wierzytelności nabytej uprzednio od banku.

9. O dokonanej sprzedaży wierzytelności Fundusz niezwłocznie zawiadamia dłużnika.

§ 13. 1. W przypadku gdy wierzytelność nabyta przez Fundusz wynika z czynności objętych tajemnicą bankową, nabywcą wierzytelności może być tylko bank.

2. Wierzytelności, o których mowa w ust. 1, nie mogą być zbywane w drodze publicznej sprzedaży.

3. Fundusz zbywa wierzytelności, o których mowa w ust. 1, na podstawie oferty skierowanej wyłącznie do banków lub w drodze przetargu ograniczonego, zapraszając do składania ofert imiennie oznaczone banki.

4. Fundusz zaprasza do składania ofert taką liczbę banków, nie mniejszą jednak niż pięć, która umożliwi wybór najkorzystniejszej oferty, konkurencję i sprawne zbycie wierzytelności.

5. W sprawach dotyczących ofert, wnoszenia wadium i sprzedaży wierzytelności stosuje się także przepisy § 12 ust. 4-6 oraz ust. 8 i 9.

§ 14. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia z dnia 22 września 1999 r. w sprawie obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wierzytelnościami nabywanymi od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności (Dz. U. Nr 80, poz. 904).

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów

UZASADNIENIE

Niniejsza zmiana wynika ze zmiany upoważnienia ustawowego do wydania niniejszego rozporządzenia oraz ze zmiany rodzaju aktu normatywnego. Zasadniczą zmianą jest zastąpienie organu wydającego akt prawny z Rady Ministrów na rozporządzenie Ministra Finansów.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na Bankowy Fundusz Gwarancyjny i podmioty sektora bankowego wnoszące wpłaty na rzecz BFG.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje powstania dochodów i wydatków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmian na rynku pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie przepisów rozporządzenia nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, może natomiast korzystnie wpływać na sytuacje podmiotów (banków), które prowadzi obrót wierzytelnościami z BFG.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Źródła finansowania

Zakres przedmiotowy rozporządzenia jest neutralny z punktu widzenia obciążeń budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie zasad i wysokości wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego.

Na podstawie art. 6 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474 oraz z 2008 r. Nr ..., poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie za udział w posiedzeniu) dla osób wchodzących w skład Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, zwanej dalej "Radą", ustala się na podstawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw, bez wypłat z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego i następujących mnożników:

- 1) przewodniczący Rady - 4,5;
- 2) członek Rady - 3.

§ 2. Wynagrodzenie osób wchodzących w skład Rady ustala się na podstawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, o którym mowa w § 1, za poprzedni kwartał.

§ 3. Traci moc zarządzenie Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 5 czerwca 1995 r. w sprawie zasad i wysokości wynagrodzenia osób wchodzących w skład Rady Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (M. P. Nr 29, poz. 342).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

UZASADNIENIE

Niniejsza zmiana wynika ze zmiany upoważnienia ustawowego do wydania niniejszego rozporządzenia oraz ze zmiany rodzaju aktu normatywnego. Zasadniczą zmianą jest zastąpienie organu wydającego akt prawny z zarządzenia Prezesa NBP na rozporządzenie Ministra Finansów. Ponadto zgodnie z zapisami ustawowymi wynagrodzenie będzie przysługiwać za udział w posiedzeniu, a nie będzie ryczałtowo ustalane za miesiąc.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na Bankowy Fundusz Gwarancyjny i podmioty sektora bankowego wnoszące wpłaty na rzecz BFG.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje powstania dochodów i wydatków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmian na rynku pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie przepisów rozporządzenia nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Źródła finansowania

Zakres przedmiotowy rozporządzenia jest neutralny z punktu widzenia obciążeń budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia

w sprawie szczególnych zasad rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego

Na podstawie art. 81 ust. 2 pkt 11 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 694, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa szczególne zasady rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, w tym zakresie informacji wykazywanych w sprawozdaniu finansowym.

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa - ustawę z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474 oraz z 2008 r. Nr, poz.);
- 2) Fundusz - Bankowy Fundusz Gwarancyjny;
- 3) Zarząd - Zarząd Funduszu;
- 4) Rada - Radę Funduszu;
- 5) należności zagrożone – należności, w przypadku których opóźnienie w spłacie przekracza 6 miesięcy;
- 6) skorygowana cena nabycia – cena nabycia, w jakiej składniki aktywów finansowych lub zobowiązań finansowych został po raz pierwszy wprowadzony do ksiąg rachunkowych, pomniejszona o spłaty wartości nominalnej, odpowiednio skorygowana o skumulowaną kwotę zdyskontowanej różnicy pomiędzy wartością początkową składnika i jego wartością w terminie wymagalności, wyliczoną za pomocą efektywnej stopy procentowej.

§ 3. 1. Przychodami Funduszu są środki pochodzące ze źródeł finansowania Funduszu określonych w art. 15 pkt 3, 4 i 7 ustawy.

2. Kosztami działalności Funduszu są koszty związane z realizacją jego zadań, w tym koszty poniesione na utrzymanie organów Funduszu i Biura Funduszu.

§ 4. Rachunkowość Funduszu obejmuje w szczególności wyodrębnioną ewidencję operacji dotyczących:

- 1) środków na rachunku specjalnym rozliczeń gwarancyjnych;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 60, poz. 535, Nr 124, poz. 1152, Nr 139, poz. 1324 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 145, poz. 1535, Nr 146, poz. 1546 i Nr 213, poz. 2155, z 2005 r. Nr 10, poz. 66, Nr 184, poz. 1539 i Nr 267, poz. 2252, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 i Nr 208, poz. 1540 oraz z 2008 r. Nr 63, poz. 393 i Nr 144, poz. 900.

- 2) udzielonych pożyczek, gwarancji, poręczeń oraz nabytych wierzytelności.

Rozdział 2

Prowadzenie ksiąg rachunkowych

§ 5. Księgi rachunkowe prowadzi się w siedzibie Funduszu. Prowadzenie ksiąg rachunkowych nie może być powierzone innej osobie prawnej ani fizycznej lub innej jednostce nieposiadającej osobowości prawnej.

§ 6.1. Zapisy w księgach rachunkowych Funduszu dotyczące operacji związanych z realizacją zadań określonych w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy dokonywane są najpóźniej w następnym dniu roboczym po dniu dokonania tych operacji.

2. W księgach rachunkowych Funduszu ujmuje się wszystkie osiągnięte, przypadające na jego rzecz przychody i obciążające go koszty danego okresu sprawozdawczego, niezależnie od terminu zapłaty.

3. W zakresie nieregulowanym niniejszym rozporządzeniem stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości oraz krajowe standardy rachunkowości wydane przez Komitet Standardów Rachunkowości.

Rozdział 3

Wycena aktywów i pasywów oraz ustalenie wyniku finansowego

§ 7. Na dzień bilansowy aktywa i pasywa wycenia się w następujący sposób:

- 1) środki pieniężne, fundusze oraz pozostałe aktywa i pasywa nie wymienione w pkt 2-5 - według wartości nominalnej;
- 2) należności i zobowiązania finansowe, w tym kredyty, pożyczki, zrealizowane gwarancje i poręczenia – według skorygowanej ceny nabycia;
- 3) dłużne papiery wartościowe – według skorygowanej ceny nabycia;
- 4) środki trwałe, wartości niematerialne i prawne - w cenie nabycia lub koszcie wytworzenia, z uwzględnieniem odpowiednio:
 - a) odpisów amortyzacyjnych (umorzeniowych) zmniejszających wartość początkową składników majątkowych do wartości księgowej netto,
 - b) aktualizacji wyceny wartości początkowej środków trwałych oraz ich umorzenia na podstawie odrębnych przepisów.

§ 8. 1. W celu zabezpieczenia należności zagrożonych z tytułu udzielonych pożyczek, gwarancji, poręczeń oraz nabytych wierzytelności, tworzone są rezerwy w ciężar funduszu pomocowego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W celu zabezpieczenia należności zagrożonych z tytułu udzielonych pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych, tworzone są rezerwy w ciężar tego funduszu.

3. Rezerwy na należności zagrożone, inne niż określone w ust. 1 i 2, tworzone są w ciężar pozostałych kosztów działalności Funduszu.

§ 9. Wynik finansowy Funduszu na dzień bilansowy stanowi różnicę pomiędzy przychodami określonymi w § 3 ust. 1 a kosztami określonymi w § 3 ust. 2, z uwzględnieniem wyniku z operacji finansowych, zrealizowanych zysków nadzwyczajnych i strat nadzwyczajnych.

Rozdział 4

Sprawozdanie finansowe Funduszu

§ 10. Sprawozdanie finansowe składa się z:

- 1) bilansu,
- 2) rachunku zysków i strat,
- 3) sprawozdania z przepływu środków pieniężnych,
- 4) informacji dodatkowej obejmującej wprowadzenie do sprawozdania finansowego oraz dodatkowe informacje i objaśnienia.

§ 11. 1. Zakres informacji wykazywanych w sprawozdaniu finansowym Funduszu określa załącznik do rozporządzenia.

2. W informacji dodatkowej podaje się, nie ujęte w bilansie oraz rachunku zysków i strat, dane oraz wyjaśnienia niezbędne do tego, aby sprawozdanie finansowe przedstawiało rzetelnie i jasno sytuację majątkową i finansową Funduszu.

§ 12. Sprawozdanie finansowe Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wraz z opinią biegłego rewidenta należy złożyć do ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski B", w ciągu w ciągu 15 dni od dnia jego rozpatrzenia przez Radę Ministrów.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 13. Rozporządzenie ma zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdania finansowego Funduszu sporządzanego za rok obrotowy 2009.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³

Minister Finansów

³ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 25 października 1999 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego (Dz. U. Nr 90, poz. 1006).

BILANS

Aktywa

- I. Środki pieniężne
 - 1. Środki pieniężne w kasie
 - 2. Środki pieniężne na rachunku bieżącym
 - 3. Środki pieniężne na rachunku specjalnym rozliczeń gwarancyjnych
 - 4. Środki pieniężne na rachunku lokat terminowych
 - 5. Środki pieniężne Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych
 - II. Należności od instytucji finansowych
 - 1. Należności od banków z tytułu:
 - a) obowiązkowych wpłat na rachunek specjalny rozliczeń gwarancyjnych
 - b) naliczeń składek rocznych na fundusz pomocowy
 - c) udzielonych pożyczek z funduszu pomocowego
 - d) udzielonych pożyczek z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych
 - e) zrealizowanych gwarancji i poręczeń
 - f) nabytych wierzytelności
 - 2. Należności od pozostałych instytucji finansowych
 - III. Należności od budżetu państwa
 - IV. Pozostałe należności i roszczenia
 - V. Papiery wartościowe i inne aktywa finansowe
 - 1. Dłużne papiery wartościowe:
 - a) banków
 - b) Skarbu Państwa
 - c) pozostałe
 - 2. Akcje i udziały:
 - a) w instytucjach finansowych
 - b) w pozostałych jednostkach
 - 3. Pozostałe papiery wartościowe i inne aktywa finansowe
 - VI. Wartości niematerialne i prawne
 - VII. Rzeczowy majątek trwały
 - VIII. Inne aktywa
 - IX. Rozliczenia międzyokresowe
- Suma aktywów

Pasywa

- I. Zobowiązania
 - 1. Zobowiązania wobec syndyka lub zarządcy masy upadłości z tytułu wypłat w ramach systemów gwarantowania środków
 - 2. Pozostałe zobowiązania
- II. Rozliczenia międzyokresowe bierne i przychody przyszłych okresów
- III. Rezerwy
- IV. Fundusz statutowy

- V. Fundusz zapasowy
- VI. Fundusz pomocowy
 - 1. Fundusz pomocowy do wykorzystania
 - 2. Fundusz pomocowy wykorzystany
- VII. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych
 - 1. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych do wykorzystania
 - 2. Fundusz restrukturyzacji banków spółdzielczych wykorzystany
- VIII. Fundusz środków uzyskanych z mas upadłości
- IX. Fundusz z aktualizacji wyceny
- X. Fundusze specjalne i inne pasywa
- XI. Wynik finansowy
 - 1. Zysk (wartość dodatnia)
 - 2. Strata (wartość ujemna)
- XII. Zysk/strata lat ubiegłych
- Suma pasywów

Pozycje pozabilansowe

- 1. Zobowiązania warunkowe z tytułu:
 - a) udzielonych gwarancji i poręczeń
 - b) pozostałe zobowiązania
- 2. Należności warunkowe:
 - a) z tytułu wierzytelności zgłoszonych do masy upadłości
 - b) pozostałe należności.

RACHUNEK ZYSKÓW I STRAT

- I. Przychody z działalności statutowej
 1. Przychody z tytułu odsetek
 2. Przychody z tytułu prowizji
 3. Przychody z tytułu odsetek za opóźnienia w dokonywaniu przez banki wpłat na realizację wypłat gwarantowanych
 4. Przychody z tytułu odsetek za opóźnienia w dokonywaniu przez banki opłat rocznych
 5. Przychody z tytułu odsetek za opóźnienia w spłatach przez banki pożyczek i odsetek od pożyczek
- II. Koszty realizacji zadań statutowych
 1. Odsetki z tytułu kredytów otrzymanych z Narodowego Banku Polskiego
 2. Pozostałe koszty
- III. Wynik działalności statutowej (I-II)
- IV. Wynik na operacjach finansowych
 1. Papierami wartościowymi
 2. Pozostałych
- V. Koszty działalności Funduszu
 1. Usługi obce
 2. Wynagrodzenia
 3. Narzuty na wynagrodzenia
 4. Pozostałe
- VI. Amortyzacja środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych
- VII. Odpisy na rezerwy i aktualizacja wartości
- VIII. Rozwiązanie rezerw i zmniejszenia dotyczące aktualizacji
- IX. Pozostałe przychody
- X. Pozostałe koszty
- XI. Wynik działalności operacyjnej (III+IV-V-VI-VII+VIII+IX-X)
- XII. Wynik na operacjach nadzwyczajnych
 1. Zyski nadzwyczajne
 2. Straty nadzwyczajne
- XIII. Wynik finansowy Funduszu (XI±XII)
 1. Zysk (wartość dodatnia)
 2. Strata (wartość ujemna)

SPRAWOZDANIE Z PRZEPIYU ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH

- A. Przepływy środków pieniężnych z działalności operacyjnej
 - I. Wynik finansowy (zysk/strata)
 - II. Korekta o pozycje
 - 1. Amortyzacja
 - 2. Rezerwy na należności zagrożone, tworzone w ciężar kosztów
 - 3. Inne rezerwy tworzone w ciężar kosztów działalności Funduszu
 - 4. Zmiana stanu należności i roszczeń
 - 5. Zmiana stanu zobowiązań krótkoterminowych (z wyjątkiem pożyczek i kredytów) oraz funduszków specjalnych
 - 6. Zmiana stanu rozliczeń międzyokresowych
 - 7. Zmiana stanu przychodów przyszłych okresów
 - 8. Pozostałe pozycje
 - III. Środki pieniężne netto z działalności operacyjnej (I±II)
- B. Przepływy środków pieniężnych z działalności inwestycyjnej
 - I. Nabycie/Sprzedż wartości niematerialnych i prawnych
 - II. Nabycie/Sprzedż składników rzeczowego majątku trwałego
 - III. Nabycie/Sprzedż bonów skarbowych, bonów pieniężnych Narodowego Banku Polskiego, obligacji oraz pozostałych papierów wartościowych i innych aktywów finansowych
 - IV. Udzielone/Zwrócone pożyczki z funduszu pomocowego
 - V. Udzielone/Zwrócone pożyczki z funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych
 - VI. Nabyte/Zbyte wierzytelności
 - VII. Otrzymane/Zwrócone odsetki
 - VIII. Pozostałe pozycje
 - IX. Środki pieniężne netto z działalności inwestycyjnej (I±II±III±IV±V±VI±VII±VIII)
- C. Przepływy środków pieniężnych z działalności finansowej
 - I. Zmiana stanu funduszu statutowego
 - II. Zmiana stanu funduszu pomocowego
 - III. Zmiana stanu funduszu restrukturyzacji banków spółdzielczych
 - IV. IX Zmiana stanu funduszu środków uzyskanych z mas upadłości
 - V. IV. Zaciąganie/Splata kredytów i pożyczek bankowych
 - VI. V. Zapłacone/Zwrócone odsetki
 - VII. VI. Pozostałe pozycje
 - VIII. VII. Środki pieniężne netto z działalności finansowej (I±II±III±IV±V±VI)
- D. Zmiana stanu środków pieniężnych netto (A+B+C)
- E. Środki pieniężne na początek roku obrotowego
- F. Środki pieniężne na koniec roku obrotowego (D+E)

INFORMACJA DODATKOWA

I. Wprowadzenie do sprawozdania finansowego Funduszu obejmuje w szczególności:

1. nazwę i siedzibę Funduszu oraz wskazanie podstawy prawnej prowadzenia działalności,
2. wskazanie, czy sprawozdanie finansowe zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania przez Fundusz działalności w dającej się przewidzieć przyszłości oraz czy nie istnieją okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności,
3. stosowane zasady rachunkowości, w tym metody wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania przychodów i kosztów,
4. dokonane w ciągu roku obrotowego zmiany zasad rachunkowości, w tym metod wyceny, wraz z uzasadnieniem ich wprowadzenia, jeżeli wywierają one istotny wpływ na sprawozdanie finansowe, ze wskazaniem spowodowanej tymi zmianami różnicy w wyniku finansowym,
5. dokonane w stosunku do poprzedniego sprawozdania finansowego zmiany sposobu sporządzania sprawozdania finansowego, wraz z uzasadnieniem ich wprowadzenia i skutkami w zakresie przedstawiania sytuacji majątkowej i finansowej banku,
6. informacje o znaczących w Funduszu zdarzeniach, które wystąpiły po dniu bilansowym i nie zostały uwzględnione w sprawozdaniu finansowym,
7. informacje o znaczących w Funduszu zdarzeniach dotyczących lat ubiegłych, które zostały ujęte w sprawozdaniu finansowym roku obrotowego,
8. informacje o znaczących zdarzeniach dotyczących roku obrotowego mających wpływ na istotną zmianę struktury pozycji bilansowych oraz wyniku finansowego,
9. informacje liczbowe zapewniające porównywalność danych sprawozdania finansowego za rok poprzedzający ze sprawozdaniem za rok obrotowy.

II. W dodatkowych informacjach i objaśnieniach ujawnieniu podlegają informacje o aktywach i pasywach, zobowiązaniach pozabilansowych, elementach rachunku zysków i strat oraz o rentowności Funduszu, a także informacje o zarządzaniu ryzykiem związanym z prowadzoną działalnością, w zakresie niezbędnym do lepszego zrozumienia sytuacji finansowej i majątkowej, a także wyniku finansowego Funduszu, w szczególności:

1. informacje dotyczące struktury należności wykazywanych w poz. II.1. aktywówz uwzględnieniem należności zagrożonych i utworzonych rezerw,
2. informacje dotyczące struktury należności wykazywanych w poz. II.2., III, IV i VIII aktywów bilansu,
3. dane w zakresie użytkowanego majątku trwałego oraz o tendencjach zmian w składnikach majątku, ze wskazaniem źródeł ich finansowania,
4. dane o źródłach zwiększenia i sposobie wykorzystania funduszy: statutowego, zapasowego, pomocowego, restrukturyzacji banków spółdzielczych, funduszu środków uzyskanych z mas upadłości, funduszu z aktualizacji wyceny,
5. informacje dotyczące struktury zobowiązań wykazanych w pozycji I.2. pasywów bilansu,
6. informacje o strukturze funduszy specjalnych i innych pasywów wykazywanych w pozycji IX pasywów bilansu,
7. strukturę zobowiązań warunkowych, z podziałem na udzielone gwarancje i poręczenia oraz pozostałe zobowiązania, a także strukturę należności warunkowych,
8. strukturę zrealizowanych przychodów ze wskazaniem ich źródeł,
9. strukturę kosztów,
10. informacje o proponowanym podziale zysku lub pokryciu straty,
11. informacje o:

- łącznej kwocie wynagrodzeń wypłaconych przez Fundusz z podziałem na wynagrodzenia, nagrody, premie i inne świadczenia,
 - wysokości rocznego lub przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia wypłaconego łącznie członkom zarządu i innych organów Funduszu, z podziałem na wynagrodzenia, nagrody, premie i inne świadczenia,
 - wydatkach na wynagrodzenia z tytułu umów zlecenia,
12. inne informacje, które należy uznać za istotne dla zrozumienia sprawozdania finansowego, w tym podstawowe informacje dotyczące pracowników i organów Funduszu.

Uzasadnienie

Propozycja zmiany rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości Bankowego Funduszu Gwarancyjnego wynika przede wszystkim ze zmiany umiejscowienia delegacji do jego wydania. Aktualnie delegacja do wydania przepisów dotyczących rachunkowości BFG znajduje się w ustawie o BFG, w projekcie zmiany ustawy o BFG zaproponowano umieszczenie delegacji do wydania niniejszego aktu wykonawczego w ustawie o rachunkowości.

Poza zmianą podstawy prawnej w projekcie dokonano następujących zmian:

- zmiana zasad wyceny papierów wartościowych i pożyczek (dotychczas stosowano metodę liniową; w propozycji zawarto wycenę wg skorygowanej ceny nabycia, mając na uwadze dostosowanie do rynkowych metod wyceny),
- doprecyzowania sposobu ustalania wyniku finansowego,
- określenia terminów sporządzania sprawozdań finansowych,
- doprecyzowania stosowania przez Fundusz zasad rachunkowości, w tym zasad memoriałowego ujawniania przychodów i kosztów,
- doprecyzowania zakresu sprawozdań finansowych.

Uzasadnienie szczegółowe:

1. treść § 1 rozporządzenia, określa cel i zakres rozporządzenia i ma charakter porządkowy. Obecne przepisy nie precyzowały jego zakresu;
2. w § 2 zawarto katalog definicji, rozszerzając dotychczasowy o pojęcia używane w rozporządzeniu a niezdefiniowane w innych aktach prawnych, tj. ustawie o BFG i statucie (należności zagrożone, skorygowana cena nabycia);
3. treść § 4 zastąpiono nową odnoszącą się do rachunkowości Funduszu i wynikających z jego specyfiki operacji; poprzedni przepis był niejasny, odnosił się wyłącznie do ewidencji środków Funduszu;
4. dotychczasową treść § 6 uzupełniono o zapisy określające sposób ujmowania przychodów i kosztów w odniesieniu do okresu sprawozdawczego, dostosowując do przepisów ustawy o rachunkowości, w tym zakresie art. 6 ust. 1 lub krajowych standardów rachunkowości, co jest zgodnie art. 10 ust. 3 ustawy o rachunkowości; potrzeba doprecyzowania wynika z rozbieżności interpretacyjnych, które wystąpiły w roku sprawozdawczym 2007, a ich konsekwencją była potrzeba dokonania korekt w sprawozdaniach finansowych lat ubiegłych;
5. treść § 7 uwzględnia proponowaną zmianę dotyczącą wyceny niektórych składników majątku Bankowego Funduszu Gwarancyjnego na dzień bilansowy. Wprowadzenie wyceny papierów wartościowych oraz pożyczek – według „skorygowanej ceny nabycia”, podyktowane jest wymogiem ujmowania zdarzeń w księgach rachunkowych i wykazywania ich w sprawozdaniu finansowym zgodnie z ich treścią ekonomiczną (art. 4 ust. 1 ustawy o rachunkowości). Uwzględnienie odsetek (lub dyskonta, premii) od instrumentów finansowych dzięki zastosowaniu efektywnej stopy procentowej powoduje, że kwoty przychodów/kosztów przypadające na poszczególne okresy są odmienne, stała jest natomiast stopa rentowności aktywów/zobowiązań, co jest zgodne z sensem ekonomicznym tych kategorii. Stosowanie nominalnej stopy procentowej, powoduje liniowe rozliczenie premii i dyskonta, czyli zrównanie kwot przychodów/kosztów w kolejnych okresach, wywołując „wypaczenie” wykazywanej rentowności. Wykazywane w kolejnych okresach przychody i

koszty byłyby zniekształcone (zawyżone lub zaniżone). Pojęcie „skorygowanej ceny nabycia” zostało przyjęte zgodnie z ustawą o rachunkowości art. 28 ust. 8a (ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości opublikowana w Dz.U. z dnia 17 kwietnia 2008 r. Nr 63, poz. 393).

6. treść § 9 zastąpiono nową. Dotychczasowe ujęcie paragrafu nie odzwierciedla prawidłowej definicji wyniku finansowego;
 7. w załączniku nr 1:
 - w Aktywach, dotychczasową treść pozycji V, zastąpiono nową – „V. Papiery wartościowe i inne aktywa finansowe” wyróżniające w ramach tej grupy:
 1. Dłużne papiery wartościowe;
 2. Akcje i udziały;
 3. Pozostałe papiery wartościowe i inne aktywa finansowe.
- Dostosowana zatem zapisy do ustawy o rachunkowości oraz zaproponowano wydzieleni pozycji „pozostałe papiery wartościowe i inne aktywa finansowe” umożliwiające ewidencję jednostek uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego.
- po pozycji X Pasywów dodano pozycję XI „zysk/strata lat ubiegłych”, co wynika z ogólnych zasad rachunkowości, art. 47 ust. 1 ustawy o rachunkowości;
8. w załączniku nr 3 „Informacja dodatkowa”, zweryfikowano i uzupełniono dotychczasowy jej zakres o niezbędne dane, tj. pkt 1 „wprowadzenie do sprawozdania finansowego, zawierające opis przyjętych zasadach rachunkowości...” oraz pkt 12 „informacje o proponowanym podziale zysku lub pokryciu straty” i pkt 13 „inne informacje, które należy uznać za istotne dla zrozumienia sprawozdania finansowego, w tym podstawowe informacje dotyczące pracowników i organów Funduszu”. Uzupełnienie jest zgodne z art. 48 ustawy o rachunkowości.
 9. w załączniku nr 4 „Sprawozdanie z przepływu środków pieniężnych”:
 - w pozycji B III. rozszerzono opis, w celu dostosowania do proponowanych zmian zapisów w bilansie w pozycji Aktywów

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Pracownik właściwy w sprawie projektu:

Halina Wesołowska , naczelnik
Wydział Sprawozdawczości i Rozwoju Usług Finansowych
Departament Rozwoju Rynku Finansowego
Ministerstwo Finansów, tel. 0-22 694-54-46

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowane rozporządzenie oddziałuje na Bankowy Fundusz Gwarancyjny.

Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został przygotowany przez Ministerstwo Finansów. Projekt zostanie zaopiniowany przez Komisję Nadzoru Finansowego.

W ramach konsultacji społecznych projekt będzie opiniowany przez instytucje zrzeszające przedstawicieli banków i reprezentujące środowisko związane z rachunkowością, w tym Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Krajową Izbę Biegłych Rewidentów, Stowarzyszenie Księgowych w Polsce a także Narodowy Bank Polski.

Projekt rozporządzenia, stosownie do przepisu art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje powstania dochodów i wydatków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmian na rynku pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie rozporządzenia nie ma wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.

Źródła finansowania

Zakres przedmiotowy rozporządzenia (rachunkowość) jest neutralny z punktu widzenia obciążeń budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wstępna ocena zgodności z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

PREZES RADY MINISTRÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 października 2008 r.

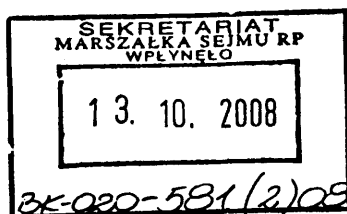
Donald Tusk

RM 10-145-08

Pan Bronisław KOMOROWSKI

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Uprzejmie przedstawiam AUTOPOPRAWKĘ do przekazanego Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 9 października 2008 r. rządowego projektu ustawy

o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz
o zmianie innych ustaw wraz z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanej regulacji z prawem Unii Europejskiej.

AUTOPOPRAWKA

do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Art. 15. Źródłami finansowania Funduszu są:

- 1) obowiązkowe opłaty roczne, o których mowa w art. 13 ust. 1, wnoszone przez podmioty objęte systemem gwarantowania;
- 2) kwoty przekazane z funduszu ochrony środków gwarantowanych, o którym mowa w art. 25 ust. 1, pochodzące z wpłat podmiotów objętych systemem gwarantowania, dokonywanych zgodnie z uchwałą Zarządu Funduszu na wyodrębniony rachunek specjalny Funduszu w Narodowym Banku Polskim;
- 3) dochody z oprocentowania pożyczek udzielanych przez Fundusz oraz dochody z oprocentowania papierów wartościowych, o których mowa w art. 16 ust. 3;
- 4) środki uzyskane w ramach bezzwrotnej pomocy zagranicznej;
- 5) środki z dotacji, udzielonych na wnioski Funduszu, z budżetu państwa na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych;
- 6) środki z kredytu krótkoterminowego udzielonego przez Narodowy Bank Polski zgodnie z art. 34 ust. 3;
- 7) udzielone pożyczki ze środków budżetu państwa;
- 8) inne dochody.”;

b) po pkt 14 dodaje się pkt 14a w brzmieniu:

„14a) w art. 23 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii Prezesa Narodowego Banku Polskiego oraz Prezesa Komisji Nadzoru Finansowego, może w drodze rozporządzenia, czasowo określić wyższą niż określona w ustawie górną granicę środków gwarantowanych oraz procent środków gwarantowanych, mając na uwadze konieczność zapewnienia bezpieczeństwa i stabilności systemu bankowego oraz ochronę interesu deponentów.”;

2) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyłączeniem przepisów art. 1 pkt 11 i 14a, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 7 października br. Rada ECOFIN podjęła wspólną deklaracją o podniesieniu minimalnej gwarantowanej kwoty depozytów bankowych do co najmniej 50 000 EUR. Ustalono, iż kwota ta powinna być wprowadzona wstępnie przynajmniej na okres 1 roku. W opinii Rady ECOFIN działanie takie powinno wzmocnić zaufanie deponentów do systemu finansowego.

Podkreślenia wymaga fakt, iż deklaracja ta po stronie polskiej została potwierdzona poprzez komunikat po posiedzeniu Komitetu Stabilności Finansowej w dniu 8 października br. Członkowie Komitetu potwierdzili zgodną wolę wspierania Rządu w dążeniu do realizacji ustaleń Rady ECOFIN postulującej ochronę depozytów bankowych na poziomie równowartości 50.000 EUR.

Przedmiotowy projekt autopoprawki do ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw stanowi zatem realizację postanowień Rady ECOFIN w zakresie zwiększenia minimalnej kwoty gwarantowania depozytów bankowych do wskazanych w konkluzjach 50.000 EUR. W art. 23 ustawy o BFG wprowadza się bowiem możliwość wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia – po zasięgnięciu opinii Komitetu Stabilności Finansowej – w drodze którego czasowo można określić wyższą niż określona w ustawie górną granicę środków gwarantowanych oraz procent środków gwarantowanych. Jednocześnie w celu realizacji ww. postanowienia (tj. zagwarantowania ochrony depozytów bankowych na poziomie równowartości 50.000 EUR) w art. 15 ustawy o BFG rozszerzono katalog źródeł finansowania Funduszu o udzielone pożyczki ze środków budżetu państwa. Wykorzystanie tego rodzaju finansowania wydaje się bowiem bardziej racjonalne niż wykorzystanie środków z dotacji budżetowej. Udzielenie pożyczki ze środków budżetowych nie ma bowiem wpływu na poziom deficytu budżetowego. Bankowy Fundusz Gwarancyjny ma ustawowo określone źródła dochodów, które umożliwiają spłatę zaciągniętych przez Fundusz zobowiązań. Analogiczne rozwiązania, tj. udzielanie pożyczek ze środków budżetowych są stosowane w przypadku zobowiązań KUKI S.A. Wykorzystanie dotacji budżetowej powinno mieć charakter ostateczny, np. w przypadku konieczności „odtworzenia” funduszy własnych BFG.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny.

Projekt ustawy może oddziaływać na Skarb Państwa, banki, deponentów oraz Bankowy Funduszu Gwarancyjny.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Przedmiotowy projekt autopoprawki może mieć wpływ na stan finansów publicznych w przypadku wykorzystania przez Fundusz możliwości finansowania z udzielonych pożyczek ze środków budżetowych.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt ustawy może pozytywnie oddziaływać na rynek finansowy, a pośrednio na sektor przedsiębiorstw niefinansowych i gospodarstw domowych. Zwiększenie poziomu gwarancji może zwiększyć zaufanie przedsiębiorstw i gospodarstw domowych.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projekt ustawy nie ma bezpośrednio wpływu na rynek pracy.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ**

**KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/2347/08/DP/kma

Warszawa, dnia 13 października 2008 r.

**Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu autopoprawki do projektu ustawy o zmianie ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym oraz o zmianie innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 9 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo z dnia 13.10.2008 r. nr RM-10-145-08) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Projekt autopoprawki do projektu ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

**Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej**

**PODSEKRETARZ STANU
*Sidonia Jędrzejewska***

Do wiadomości:

Pani Katarzyna Zajdel – Kurowska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Finansów

Projekt

**ROZPORZĄDZENIE
RADY MINISTRÓW**

z dnia

**w sprawie określenia górnej granicy środków gwarantowanych przez Bankowy Fundusz
Gwarancyjny**

Na podstawie art. 23 ust. 6 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 474) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się górną granicę środków gwarantowanych, o których mowa w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym do równowartości w złotych kwoty 50.000 euro - w 100%.

2. Granica środków gwarantowanych, o której mowa w ust. 1, obowiązuje w okresie do dnia 31 grudnia 2009 r.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

UZASADNIENIE

W dniu 7 października br. Rada ECOFIN podjęła wspólną deklaracją o podniesieniu minimalnej gwarantowanej kwoty depozytów bankowych do co najmniej 50 000 EUR. Ustalono, iż kwota ta powinna być wprowadzona wstępnie przynajmniej na okres 1 roku. W opinii Rady ECOFIN działanie takie powinno wzmocnić zaufanie deponentów do systemu finansowego.

Podkreślenia wymaga fakt, iż deklaracja ta po stronie polskiej została potwierdzona poprzez komunikat po posiedzeniu Komitetu Stabilności Finansowej w dniu 8 października br. Członkowie Komitetu potwierdzili zgodną wolę wspierania Rządu w dążeniu do realizacji ustaleń Rady ECOFIN postulującej ochronę depozytów bankowych na poziomie równowartości 50.000 EUR.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia stanowi zatem realizację postanowień Rady ECOFIN w zakresie zwiększenia minimalnej kwoty gwarantowania depozytów bankowych. W projekcie proponuje się bowiem zwiększenie kwoty gwarancji depozytów do równowartości kwoty 50.000 EUR w 100% na okres do dnia 31 grudnia 2009 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny.

Projekt rozporządzenia może oddziaływać na Skarb Państwa, banki, deponentów oraz Bankowy Funduszu Gwarancyjny .

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Przedmiotowy projekt rozporządzenia może mieć ewentualnie wpływ na stan finansów publicznych w przypadku wykorzystania przez Fundusz możliwości finansowania z udzielonych pożyczek ze środków budżetowych.

3. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt rozporządzenia może pozytywnie oddziaływać na rynek finansowy, a pośrednio na sektor przedsiębiorstw niefinansowych i gospodarstw domowych. Zwiększenie poziomu gwarancji może zwiększyć zaufanie przedsiębiorstw i gospodarstw domowych

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projekt rozporządzenia nie ma bezpośrednio wpływu na rynek pracy.